

GIÔ-SÉP GẶP CÁC ANH NGƯỜI

 ...với giọng nói đủ để nói chuyện một chút. Và tôi đã bị đau họng một thời gian. Và—và, sáng nay, tôi bị cảm nặng; trông giống như, cứ mỗi lần tôi đi xuống, bằng cách nào đó, ngay trong thung lũng này. Hôm qua, tôi đã nói chuyện với một số anh em khi chúng tôi ở trên đỉnh những đồi nhỏ ở New Albany, và nhìn xuống phía này. Tôi nói, “Đó là lý do, ngay tại đó.” Nó chỉ là một màn sương mù treo lơ lửng ở đây, và giống như một vết mờ trên toàn thành phố. Và ngay khi tôi đến trong vùng lân cận này, ngay khi tôi ghé xuống đây, nó đó, đấy, một lần nữa, ngay khi tôi bước vào. Ồ, tôi phải lấy cho mình một cái lều và đi lên đỉnh đồi, ở đâu đó, và cắm trại. Bởi vì, dù sao đi nữa, chúng ta chỉ là những người hành hương và những người khách lạ, phải không? “Tìm kiếm một Thành phố mà Người Xây dựng và Người Tạo ra là Đức Chúa Trời.” Đó là những gì chúng ta yêu thích. Bây giờ chúng ta có một số...

² Ngay trước buổi thờ phượng, sáng nay, và trước buổi dạy trường Chúa nhật, chúng ta có một—một lễ dâng con. Và em trai tôi có một đứa con nhỏ mà cậu ấy muốn dâng cho Chúa; em trai tôi, em ruột. Và có thể, một số người cha người mẹ còn lại ở đây có một đứa con nhỏ để dâng. Bây giờ, nhiều lần, trong Kinh Thánh...

³ Và chúng ta đã có rất nhiều sự chia rẽ trong các giáo hội, vì những lý thuyết khác nhau về phép báp-têm cho trẻ sơ sinh, và vân vân. Và, bây giờ, những người lấy chúng, và rầy chúng để làm phép báp-têm cho trẻ sơ sinh, điều đó tùy thuộc vào cách anh em muốn dâng nó. Nhưng, toàn bộ sự việc gắn kết với một điều, đó là sự dâng mình cho Chúa. Hiểu không? Còn bây giờ...

⁴ Bởi vì, đứa bé, về phần tội lỗi, nó không có. Chúa Jêsus chịu chết để cất đi tội lỗi của thế gian. Và em bé đã không làm tội lỗi, nó chỉ là...Nó là một tội nhân. Nó sinh ra trong tội lỗi. Nhưng khi Đấng Christ chịu chết tại đồi Sọ, Ngài đã cất tội lỗi thế gian đi, và em bé không phải chịu trách nhiệm cho đến khi nó đến tuổi chịu trách nhiệm. Và bất kỳ em bé nào, dù cha mẹ tội lỗi đến

đâu, ngay khi nó chết, nó đi thẳng vào vòng tay của Đấng Christ, đây, bởi vì Ngài đã trả giá. Cho dù đó là một đứa trẻ sinh ra trong tội lỗi, và bởi tội tà dâm hay bất cứ điều gì, điều đó không có gì khác biệt cả, em bé đó được an toàn với Đấng Christ vì Ngài đã chết để cất tội lỗi của thế gian. Và khi—khi bây giờ khi nó đủ lớn, rằng nó đã phạm tội cá nhân, thì nó phải ăn năn về những gì nó đã làm. Nhưng nó không có tội cá nhân cho đến khi nó đủ lớn để phạm tội, để biết điều gì đúng và sai. Nhưng, bây giờ, chúng ta luôn cố gắng chỉ bám sát Kinh Thánh về những điều này, như chúng ta biết.

⁵ Bây giờ, không có câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh, về việc rảy nước cho trẻ sơ sinh. Điều duy nhất mà chúng ta tìm thấy...Hoặc, không có phép báp-têm cho trẻ sơ sinh trong Kinh Thánh, không có hình thức nào. Nơi duy nhất chúng ta có thể tìm thấy, mà được viết ở đây trong Kinh Thánh, rằng Giê-...“Họ đem những trẻ nhỏ đến cùng Chúa Jêsus, và Ngài bồng ẵm chúng trên tay và ban phước cho chúng, và phán, ‘Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Thiên đàng thuộc về những kẻ như vậy.’”

⁶ Bây giờ, rằng, bây giờ, khi Ngài đã đến với Đức Chúa Trời, và ngồi bên hữu, ngày nay, trong thân thể xác thịt của Ngài, và trên Ngôi Đức Chúa Trời, và Ngài đã ủy thác cho Hội thánh Ngài đi khắp thế gian và tiếp tục công việc mà Ngài đã bắt đầu ở đây khi Ngài còn ở đây trên thế gian, đó là, rao giảng Phúc âm, chữa lành người đau, và dâng con trẻ, và vân vân, do đó, những người thân yêu được yêu cầu mang những đứa con nhỏ của họ đến với Chúa, bằng cách trao chúng cho mục sư của họ, trong tay của ông, và ông đưa chúng lên, bằng đức tin, với Đấng Christ, và cầu xin Đấng Christ ban phước cho chúng.

⁷ Và, vì vậy, nếu bạn có một đứa con nhỏ mà—mà bạn chưa dâng hiến cho Chúa, và bạn sẽ muốn mang nó lên trong khi người chị của chúng ta chơi đàn piano, *Mang Chúng Vào*, và chúng ta có thể hát bài đó. Bao nhiêu người biết bài hát cũ, *Mang Chúng Vào*? Và bài đó hay. Bây giờ, Ông và Bà Henry Branham sẽ mang theo đứa con nhỏ của họ. Và bất kỳ ai còn lại muốn mang đến, ồ, hãy mang chúng đến ngay bây giờ để dâng. Được rồi.

Mang chúng vào, mang chúng vào,
 Mang chúng vào từ cánh đồng tội lỗi;
 Mang chúng vào, mang chúng vào, (...?...)

⁸ Tôi muốn cho các bạn thấy một bé Branham khác, bé Mary Ella Branham. Đó là con gái của em trai tôi và người vợ yêu dấu của cậu ấy. Mà, họ đã đến đây sáng nay, tại nhà thờ, để dâng thành viên nhỏ bé, đời sống, cho Đức Chúa Trời, Đấng đã ban nó cho họ.

Bây giờ xin chúng ta sẽ cúi đầu chỉ một lúc.

⁹ Lạy Thiên Phụ từ ái của chúng con, đang đứng đây trước mặt con hôm nay, là em trai ruột của con, và nàng dâu của cậu ấy, vợ của cậu ấy. Và Ngài đã thật ban phước cho gia đình họ với bé Mary Ella này, để mang đến cho họ niềm vui trong những ngày sắp tới. Con cảm ơn Chúa vì họ tưởng nhớ đến nơi đưa bé sinh ra, và mang nó đến nhà thờ hôm nay, để họ có thể dâng trình nó lại cho Ngài. Và bây giờ con trao đứa bé cho Ngài, trong vòng tay đức tin, và cầu xin Ngài chúc phước cho đứa trẻ mà con đang bồng trên tay. Và xin cho nó sống và lớn lên. Và nếu Chúa Jêsus đến chậm, xin cho nó là tôi tớ của Ngài, để hầu việc Ngài.

¹⁰ Xin ban phước cho cha và mẹ nó. Và, lạy Chúa, xin nhậm lời để Thánh Linh của Ngài sẽ dẫn dắt họ trong hành trình của đời sống. Và một ngày nào đó, khi cuộc lữ hành trên trần thế này chấm dứt, cầu mong tất cả đại gia đình được nhóm lại bên nhau trong miền Vinh hiển. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Cho đến lúc đó, xin cho đứa trẻ lớn lên và được Chúa ban phước, được khỏe mạnh và mạnh mẽ, và là một gương mẫu về phụ nữ trong những ngày sắp tới. Và chúng con dâng Ngài sự ngợi khen. Vì chúng con dâng đứa bé cho Ngài bây giờ, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

¹¹ Và tôi giao nó lại cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh chị. Chúa ban phước cho anh chị. Được rồi.

Những kỷ niệm quý giá, làm sao chúng nán lại,
 Gửi từ nơi nào đó vào linh hồn tôi;
 Khi chúng nán lại, bao giờ cũng gần tôi,
 Khung cảnh quý giá, thiêng liêng mở ra.

¹² Chúng ta ngợi khen Chúa yêu dấu của chúng ta biết bao vì tất cả những con người bé mọn! Anh em biết đấy, thật kỳ lạ khi chúng ta đã từng nhỏ bé như thế. Và có điều gì đó về một em bé không ích kỷ, rất dễ tha thứ và rất tốt bụng. Ngay cả Chúa của chúng ta cũng ví sánh với chúng, và phán, “Nếu các người trở nên và giống như một trong những đứa trẻ này,” thật dễ dàng.

¹³ Tôi chú ý đến bé Joseph của tôi, nó vừa đủ tuổi để làm mọi thứ, và mẹ nó sẽ phải sửa dạy cho nó. Và nó sẽ tắt đèn, hoặc bất cứ điều gì khác, chỉ nghe thấy tiếng điều đó đập xuống sàn. Và sau đó nếu người mẹ vô tình đánh đòn nó, hay điều gì đó, nó sẽ trèo ngay vào vòng tay mẹ và vòng tay ôm lấy mẹ như thế.

¹⁴ Chúng ta phải được tha thứ, cho nhau, như những đứa trẻ này, để được vào Nước Trời.

¹⁵ Bây giờ, chúng ta cảm ơn Chúa vì đứa bé này, bé Mary Ella Branham. Và xin cho nó sống, lớn lên và thịnh vượng, và là người hầu việc của Chúa. Và cầu mong ngôi nhà mà nó lớn lên sẽ là một ngôi nhà Cơ-đốc, và vì vậy nó có thể xuất hiện trong sự khen tặng của Đấng Christ.

¹⁶ Và bây giờ chúng ta...(Cảm ơn, Chị Gertie.) Và bây giờ những đứa trẻ đã vào vị trí của chúng trong phòng cho các lớp học trường Chúa Nhật.

¹⁷ Và mục sư đã—đã đưa ra thông báo về địa điểm của các buổi nhóm hôm nay, và ngày mai, tối mai. Chiều nay, họ sẽ...theo như tôi biết, không có buổi nhóm nào mở ra, trừ phi đó sẽ là một số sứ mệnh nhỏ ở Louisville, mà chúng ta đã quen thuộc, Anh Durban của chúng ta và nhiều người trong số họ. Tôi nghĩ rằng họ có một buổi thờ phượng chiều Chúa Nhật.

¹⁸ Tôi đã nhận được nhiều cuộc gọi. Nhiều người đang ở tòa án, và vân vân, để được cầu nguyện, đó là bệnh tật và đau khổ.

¹⁹ Những buổi thờ phượng tiếp theo của tôi sẽ ở Cleveland, Tennessee, bắt đầu từ tối thứ Sáu tới, thứ Sáu đến Chúa Nhật.

²⁰ Và sau đó chúng tôi sẽ về ngay nhà, và đi đến South Bend, Indiana, và trong hai đêm ở đó với lễ cung hiến đèn thờ; Anh R. E. S. Toms đến từ Saskatoon, Saskatchewan.

21 Và rồi, từ đó, chúng tôi đi đến Sturgis, Michigan, trong hai đêm hầu việc tại Sturgis, Michigan.

22 Và rồi đi đến Lima, Ohio, với những người Báp-tít, trong Thánh phòng Tưởng niệm ở—ở Lima, Ohio. Bắt đầu từ ngày hai mươi ba tháng Giêng, đến ngày hai mươi bảy.

23 Và rồi, từ đó, chúng ta đi đến Bờ Tây, rồi đến những buổi nhóm lớn ở California và Arizona. Hãy cầu nguyện cho chúng tôi. Ngày mai...

24 Tối nay, lúc bảy giờ ba mươi, sẽ là buổi lễ truyền giảng tại đền tạm ở đây, và mọi người đều được mời.

25 Và tối mai, tôi phải...Tôi sẽ nói thay cho Anh Cauble, tại buổi nhóm thức canh nửa đêm của—của anh ấy. Tôi sẽ...Phần của tôi bắt đầu lúc chín giờ, cho đến khoảng chín giờ ba mươi.

26 Sau đó tôi sẽ trở lại đền tạm ở đây, nơi buổi nhóm đang diễn ra, với các mục sư quản nhiệm và mục sư truyền đạo đến thăm sẽ có mặt ở đây, để dự một phần trong buổi thờ phượng tối mai. Nếu tất cả các bạn muốn nghe các mục sư nói và bày tỏ cách họ nói với các anh em làm thế nào để bắt đầu năm mới, và những việc cần làm, ờ, theo quan điểm Kinh Thánh, ờ, hãy chắc chắn có mặt ở đây tối mai. Các buổi nhóm bắt đầu lúc bảy giờ ba mươi, như thường lệ, vào bảy giờ ba mươi. Và sẽ tiếp tục cho đến nửa đêm, tối Chúa nhật, và sau đó...hoặc, tối thứ Hai, thì đúng hơn. Sau đó, sau chín giờ, sau khi tôi nói xong với Anh Cauble, Tôi sẽ quay lại ngay đền tạm ở đây, để bắt đầu, và có lẽ, có thể, kết thúc bài giảng mà tôi muốn bắt đầu sáng nay. Hoặc, tôi là...hầu như tôi làm mất nhiều thời gian.

27 Tôi chậm chạp, anh em biết đấy, nhưng tôi muốn Nó được đặt trên nền tảng phù hợp. Vì vậy, không cần phải phân tán Nó ở bất cứ đâu. Tôi muốn Nó nằm ở đó, lớn lên và thịnh vượng cho Chúa.

28 Bây giờ, có một—một mục sư ở đây sáng nay, một mục sư trẻ đáng lẽ phải là, tôi cho là, ở Khách sạn Bel Air. Tôi phải gặp anh ấy lúc hai giờ đến ba giờ, chiều nay. Và, hoặc, anh ấy đã đến chưa? Như, tôi quên tên của anh trai là gì. Anh ấy đến từ Tennessee. Anh ấy đã được chữa lành việc gãy lưng trong buổi nhóm của

tôi, và đã bước vào chức vụ. Anh này, ở đó. Được rồi. Tốt rồi. Đó là tại...Đó là từ...Có phải là hai đến ba, phải không? Tôi...[Người anh em nói, “Ba.”—Bt.] Ba; ba đến bốn. Được rồi.

²⁹ Và sau đó có một mục sư khác, tôi không biết liệu anh ấy có ở đây hay không. Anh ấy đến từ miền bắc British Columbia. Ngày nọ, khi tôi đang cố gắng thắt dây an toàn trên một số ghế, trên một số con ngựa, tôi đoán vậy, hay cái gì đó; Tôi để râu dài cỡ đó, vừa trở về sau chuyến đi săn; nhiều năm về trước. Một người đàn ông bước tới và nói, “Anh có phải là Anh Branham không?”

³⁰ Tôi gặp một phụ nữ trẻ trong một cửa hàng, nói rằng cô ấy chưa bao giờ nhìn thấy một phụ nữ...hoặc—hoặc chưa bao giờ nhìn thấy thành phố, một thành phố lớn. Và tôi đoán cô ấy ở cách một thành phố bốn hay năm trăm dặm, có thể hơn thế nữa, hàng trăm dặm từ một con đường dành cho ô-tô có mui cứng, trong một thành phố nhỏ tên là East Pines. Tôi nghĩ có một cửa hàng ở đó. Đường về trong đó, cặp đôi này bước lên.

³¹ Và họ đang trên đường tới Cuba. Tôi tự hỏi liệu họ có ở đây sáng nay không, vâng, từ phía bắc British Columbia? Ngay ở đây. Vâng, chúc phước cho tấm lòng của anh, người anh em. Chúng tôi rất vui khi anh và vợ anh, những người truyền giáo, đi qua. Đã gọi cho tôi, sáng nay, hình thức—từ Nhà nghỉ Star. Xin Chúa ban phước cho anh. Tôi biết rằng tất cả các anh em của chúng ta sẽ vui mừng được bắt tay họ. Và một người đàn ông mà, qua hình ảnh, có thể nhận ra tôi với bộ râu quai nón đó, có khả năng phân biệt tốt. Rất tốt.

³² Và họ thật dũng cảm, con đường đi lên nơi không có người, hầu như không có, con đường đi lên East Pines. Và sẽ là, rất khó để nói có bao nhiêu người đi qua vùng đó, nhưng, tuy nhiên, họ ở trên đó với tư cách là những người truyền giáo, cố gắng làm điều gì đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi chắc chắn đánh giá cao họ với tất cả tấm lòng của tôi. Tôi biết anh em đều thích được bắt tay và nghe kể về vùng đất tây bắc vĩ đại. Và, bây giờ, sau đó...

³³ Tôi tin rằng mẹ của Bà Roberson vẫn còn ốm nặng. Tôi phải gặp bà ấy chiều nay, và nhớ cầu nguyện cho bà ấy. Đó sẽ là...Và

rồi, ý Chúa, tôi sẽ trở lại đây lần nữa vào lúc bảy giờ ba mươi tối nay. Tôi nghĩ gia đình McSpaddin đang ở đằng kia, vì chúng tôi sẽ ăn tối với họ vào khoảng sáu giờ, và cho chúng tôi thời gian để quay lại.

³⁴ Và rồi chúng tôi muốn đến thăm Bà Burns. Anh Burns có đây, sáng nay không? Anh ấy có ở đây không? Đúng. Tôi không thấy anh, Anh Burns, đang ngồi. Chị Burns ốm nặng, ốm nặng.

³⁵ Và tôi đã ghé qua vào buổi tối hôm nọ, để thăm chị, và chị ấy đang bị ốm nặng. Và chị ấy là một linh hồn dũng cảm. Và chúng ta muốn mọi người liên tục bám lấy Chúa, bởi vì, thể hiện điều đó theo cách này, không biết ai sẽ ở đây; nhưng sẽ cần một phép lạ của Chúa để đưa Chị Burns trở lại nhà thờ một lần nữa. Đúng thế.

³⁶ Khi, người chồng yêu dấu của chị vừa xuất viện trên đó, tại Bệnh viện Cựu Chiến Binh, mắc bệnh ung thư, bị kết án chết, và Chúa đã chữa lành cho anh. Và anh ấy ở đây, trở lại nhà thờ, và với sức khỏe rất tốt như có thể mong đợi trong thời gian này. Và khi Chúa chữa lành cho anh về lá lách phì đại, bị ung thư bên trong, cũng giống như vậy, nhiều năm trước.

³⁷ Và tôi nhớ chính lúc đó, trong khi Anh Wood đang ngồi ở đó. Tôi đã ở trong một kỳ nghỉ ngắn. Chúng tôi đang ở trong rừng, săn sóc nhám, và Điều gì đó nói với tôi, “Về nhà.” Tôi đã về nhà. Và tại sao tôi phải đến Louisville, tôi sẽ không bao giờ biết. Và Anh Wood, lớn lên quanh Louisville, lái xe sai khu nhà, vòng quanh, vòng quanh, vòng quanh, cố gắng đón tôi. Và Chúa đang giữ tôi ở một góc phố, chờ Chị Burns đến nói với tôi. Và đó là chị ấy, người phụ nữ hào hiệp đó, đã nói với tôi rằng chồng chị đang hấp hối trong bệnh viện, khi chúng tôi đến đó và cầu nguyện.

³⁸ Và chị đi xuống, và chụp bức ảnh đó, mà Chúa đã chụp bức ảnh của Ngài, Trụ Lửa...Tất cả các bạn đã nhìn thấy nó, tôi cho là vậy. Đặt nó xuống sàn. Và chị ấy nói, “Lạy Chúa kính yêu trên Trời,” chị ấy nói, “xin giúp con tìm được Anh Branham ngay lập tức. Con phải làm điều đó.” Và chị ấy nói, “Thiên sứ của Chúa, hướng dẫn con đến với anh ấy.” Đó là những gì cần làm. Và chị ấy đứng dậy, và đi đến thị trấn, để trả hóa đơn điện nước, và được dẫn đi một cách lạ lùng quanh một góc phố khác. Và Chúa

sai tôi từ khu rừng, đến Louisville, và giữ tôi ở trên góc đường trong nửa giờ, nhìn Anh Wood luôn đi sai góc đường ở trên đó, cố gắng đón tôi, anh ấy đã đi sai. Hiểu không?

³⁹ Bây giờ, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời biết con gái bé nhỏ của Ngài đang nằm ở đâu, và Ngài có thể mong các bạn cầu nguyện bằng đức tin. Chúng ta sẽ làm tất cả những gì có thể.

⁴⁰ Một điều khác chúng tôi muốn nói sáng nay, không chỉ cúi đầu, mà cả tấm lòng, với một trong những người trung thành nhất mà tôi...một trong số họ, mà tôi đã từng gặp trong đời, là Anh Higginbotham của chúng ta. Anh ấy...Người chị yêu dấu của chúng ta đã về với Đức Chúa Jêsus. Một người lính dũng cảm của Chúa; đã bao nhiêu lần tôi thấy chị ấy đến bàn thờ! Chị luôn khao khát được đến hàng người cầu nguyện này, ở đó Đức Thánh Linh sẽ nói cho chị biết rắc rối là gì. Chị khao khát được làm điều đó. Và đã bao nhiêu lần chị ấy đi ngang qua bục này ở đây, cố gắng tìm xem sự phân biệt sẽ—sẽ đến không. Và trong những buổi nhóm khác và những nơi khác, chị ấy đã cố gắng, nhưng nó chỉ đơn giản là không đến, bằng cách nào đó.

⁴¹ Và rồi, vài tuần trước, khi bước vào bệnh viện ở dưới đó, khi tôi nghe tin chị ấy bị ốm, và trời đã tối muộn. Khi tôi đi vào bệnh viện và ngồi xuống bên cạnh chị, ở đó Đức Thánh Linh giáng xuống; và quay trở lại cuộc sống và đưa mọi thứ lên, và đặt nó vào thật chính xác chỗ có vấn đề. Nhưng, điều kỳ lạ là, Chị Higginbotham thậm chí không muốn ở lại đây lâu hơn nữa. Chị ấy muốn đi tiếp. Có Điều Gì Đó đang gọi cô. Chị đã đáp lại lời kêu gọi đó vào ngày nọ để đi với Chúa. Và tôi sẽ luôn nhớ điều đó. Vâng. [Băng trống—Bt.]

⁴² Không có gì ngạc nhiên khi anh em cảm thấy tồi tệ khi vào thành phố đó; nó đã từ chối Phúc âm. Đó là vấn đề. Và số phận nó là vậy. Trận lũ năm '37 sẽ chẳng là gì cả, cho đến khi chuyện này kết thúc. Nhưng, vâng, nó hoàn toàn bị tiêu diệt. Và đó là lý do chữ viết tay ở trên tường.

⁴³ Và, bây giờ, nó quá tệ. Và chúng ta sở hữu tài sản, những thứ dọc theo đây, nhưng hôm trước tôi nghe nói rằng một số anh em của chúng ta đã bị phạt vì đậu xe ngay cả ở rìa khu đất của nhà thờ ở đó. Thật là một sự ô nhục! Tôi sẽ trả tiền phạt đó nếu anh

em chỉ cho tôi biết nó là gì. Thật đáng tiếc. Vâng, thưa quý vị. Vâng, chúng ta, điều này, tôi nghĩ rằng nếu...Tôi nghĩ chúng ta vẫn làm chủ điều đó. Ít nhất, hành động nói như vậy. Kéo ngay trên này ở đây, và có thể anh em sẽ không nhận được tiền phạt ở trên đó. Nhưng tôi rất vui vì chúng ta đang hướng đến một nơi mà họ không phạt tiền. Phải không? Đúng thế. Tuyệt vời. Vâng, thật vậy. Bây giờ, tôi không...

44 Tôi chỉ định nói chuyện một lúc, sáng nay, vì tôi bị cảm lạnh, và dừng lại. Và—và tôi muốn lấy một đề tài từ Cựu Ước, và chỉ dạy một lúc, ý Chúa. Và rồi có lẽ, tối nay, nếu trở lại, ý Chúa, trở lại đúng lúc, và không quá mệt mỏi.

45 Ô, tôi cũng vừa chợt nghĩ ra. Anh Kelly đang ngồi ở đây, và Chị Kelly, sẽ đến, ngay lúc...Các bạn đến nhanh nhất có thể, sau bữa tối, bởi vì tôi vừa mới thực sự chuyển đi chiều nay, với rất nhiều đồ đạc, Anh Kelly ạ. Tôi nhớ đêm nọ, ở trên đó, tôi đang đi gọi điện thì tất cả các bạn bước vào. Được rồi. [Một chị nói, “Anh sẽ đến chứ, Anh Branham?”—Bt.] Bây giờ, đó là—điều đó ổn thôi, chị à.

46 Bây giờ, thế thì, cầu nguyện cho tôi, và cầu nguyện cho... quyết định của tôi, của Chúa, sẽ là—sẽ là dành cho Ngài, điều tốt nhất mà tôi có thể.

47 Bây giờ, chúng ta muốn lật lại Sách cũ, sách cũ, sách cuối cùng...Sách đầu tiên, Sáng thế ký 35, và chúng ta muốn đọc chỉ một phần nhỏ của Kinh Thánh ở đây từ Sách Sáng thế ký. Và chúng ta cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ thêm các phước lành dồi dào của Ngài để làm nền tảng cho điều gì đó mà chúng ta muốn giảng dạy.

48 Và bao nhiêu người thích học trường Chúa Nhật? Ô, đó là một...Bao nhiêu người biết nó bắt nguồn từ đâu? Tôi không thấy một bàn tay. Nó hầu như...Bao nhiêu người biết lần đầu tiên nó được gọi là gì? Vợ của tôi ở đâu? Cô ấy nên biết điều đó. Được rồi. Đó là...

49 [Anh Neville nói, “Anh Branham?”—Bt.] Vâng? [“Truyền giáo...Một nhà truyền giáo khác ở đây sáng nay.”] Một nhà truyền giáo khác. Chúa ban phước cho anh. [“Anh Naber.”] Anh

gì? [“Anh Naber.”] Anh Naber, anh ấy ở đâu? Mời anh giơ tay lên, Anh Naber? Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Đó là vợ anh với anh phải không? Điều đó rất tốt. Chúng ta rất vui khi có anh và gia đình anh ở với chúng ta sáng nay. Anh biết anh đang ở trong ý muốn của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Anh phải như vậy, vì anh là một nhà truyền giáo, anh thấy đấy. Bởi vì, mạng lệnh chung là, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc Âm cho mọi người.”

⁵⁰ Một người đó là một nhà truyền giáo! Bây giờ, tôi không—tôi không quan tâm lắm...*Nhà truyền giáo* là một từ rất tốt đẹp, nhưng tôi có một từ tốt hơn cho nó. Anh là một sứ đồ. Hiểu không? Đúng thế. Vậy thì, từ *sứ đồ* có nghĩa là gì? “Người được sai đi.” Từ *nhà truyền giáo* có nghĩa gì? “Người được sai đi.” Nó là điều tương tự. Vì vậy, những người truyền giáo, tiên tri, người truyền bá phúc âm, giáo sư, và mục sư, tạo nên Hội thánh. Đúng thế không? Các sứ đồ, tiên tri... họ gọi. Vì vậy, chừng nào anh còn là một nhà truyền giáo, hay một sứ đồ, thì anh là người được Chúa sai đi, để truyền giáo, và anh luôn luôn đúng. Chúa ban phước cho anh em, là lời—lời cầu nguyện của tôi.

⁵¹ Anh và Chị Foss đang trên đường đến Cuba, đến những cánh đồng truyền giáo. Đi từ những vùng băng giá ở phía bắc, đến những khu rừng nhiệt đới ở phía nam, vì Phúc Âm này phải được rao giảng khắp thế giới. A-men. Thật là một sự thay đổi!

⁵² Anh đến từ đâu, anh ơi? [Anh trai nói, “Đi đến Israel bây giờ, thưa anh.”—Bt.] Đi đến Israel.

⁵³ Ồ, tôi muốn...Thấy Mabel đang ngồi đằng sau, tôi sẽ gọi vợ tôi và Mabel, để hát cho các bạn nghe:

Họ đến từ phương Đông và phương Tây,
 Họ đến từ những xứ xa xôi,
 Dự tiệc với Vua, ăn tối như vị khách của Ngài;
 Thật phước hạnh biết bao những người hành
 hương này!
 Nhìn thấy dung nhan thánh của Ngài,
 Sáng ngời với ánh sáng Thiêng liêng;

Phước cho những người dự phần ân điển của
Ngài,
Như những viên ngọc trên vương miện Ngài
chiếu sáng.

54 Sẽ không tuyệt vời vào ngày đó sao! A-men. Xin Chúa ban phước cho anh, cho Israel; và anh, cho nơi anh sẽ đến; là lời chúc phước của tôi cho các anh em sáng nay. A-men.

55 Bây giờ, trước khi chúng ta mở Kinh Thánh...Chúng ta biết rằng đây là văn bản, và Đức Chúa Trời có bối cảnh được viết giữa các dòng, anh em thấy đấy. Vì vậy, chúng ta chỉ cần đọc bản văn và để Chúa cho bối cảnh chúng ta. Vậy chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện.

56 Lạy Cha trên Trời của chúng con, nhân Danh Đức Chúa Jêsus, chúng con cầu nguyện rằng Ngài nhận lấy những Lời này mà chúng con sẽ đọc bây giờ, và nghiên ngẫm Chúng ngay trong lòng chúng con. Và cho chúng con đến với sự Hiện diện của Ngài một cách êm dịu, yên lặng, khiêm nhường, cung kính. Và xin Đức Thánh Linh lấy Lời của Đức Chúa Trời mà nuôi sống mọi tâm hồn. Bao gồm của con ở đó, được không Ngài, Chúa ôi? Vì con cầu xin điều đó trong Danh Đấng Christ. A-men.

57 Được rồi, chúng ta sẽ chỉ đọc một hoặc hai câu ở đây, để chúng ta có thể có được một chút thông tin cơ bản. Sáng thế ký là chương hạt giống, chúng ta biết. Được rồi. Chúng ta sẽ bắt đầu với câu thứ 15.

Có một người gặp chàng,...kia, chàng đang đi lạc trong đồng ruộng: liền hỏi chàng, nói rằng, Người tìm chi?

Và chàng đáp rằng, Tôi tìm các anh tôi: xin hãy chỉ giùm tôi, tôi cầu xin anh,...họ chẵn bấy chiên nơi nào.

Và người—và người ấy nói, Các anh người ở đây đi rồi; vì tôi có nghe họ nói rằng, Chúng ta hãy đi đến Đô-ta-in. Vậy Giô-sép đi tìm các anh mình, gặp được họ tại Đô-ta-in.

Và khi các anh thấy chàng đi ở đằng xa, chưa đến gần, bởi điều đó...thì đã lập mưu để giết chàng.

Và họ bèn nói với nhau rằng, *Kìa, chẳng nằm mộng đến kia.*

58 Và cầu xin Chúa ban phước Ngài cho Lời Ngài. Bây giờ, Sáng thế ký luôn luôn, với tôi...

59 Tôi đã nói với anh em đó là chương nào chưa? Đó là Sáng thế ký. Tôi tin, nếu tôi đã xem, Sáng thế ký 37, và bắt đầu với câu thứ 15, và anh em đánh dấu nó. Bây giờ chúng ta...Tôi tin rằng tôi đã nói 35, một lúc trước. Tôi đã có hai trang với nhau. Tôi—tôi xin lỗi. Cuốn Kinh Thánh Scofield cũ nhỏ này, và nó hơi khó đọc đối với tôi, bởi vì tôi đã quá bốn mươi, anh em biết đấy. Và của tôi...

60 Họ nói với tôi rằng tôi nên có một cái kính đọc sách. Tôi đã đi khám mắt, khi khám xong tôi phải tiếp tục giữ cuốn Kinh Thánh ra xa. Và bác sĩ nói với tôi rằng cánh tay của tôi sẽ không đủ dài, sau một thời gian, để đem nó lại được. Và tôi đã đến...Nói rằng tôi cần một số kính đọc sách. Tôi đã kiểm tra mắt của mình, và chúng cho kết quả hoàn hảo, mười trên mười. Nhưng tôi có thể thấy một sợi tóc nằm trên sàn, ở đâu đó, thật dễ dàng. Nhưng đặt nó lên gần tôi...Ông ấy nói, “Khi anh được...” Nói, “Điều gì khiến tóc anh bị bạc?”

Tôi nói, “Tôi không biết.”

61 Ông ấy nói, “Đó là tuổi già.” Ha-ha-ha! Ông ấy nói, “Đó là điều không ổn với mắt của một người khi anh bước qua tuổi bốn mươi. Anh, thực sự, nhận cầu của anh trở nên bị phẳng. Và anh chỉ phải đối—đối phó với nó, chỉ thế thôi.” Và tôi cứ tiếp tục bỏ nó đi. Và, ồ, tôi không có thời gian để đi, nhưng tôi—tôi sẽ ngày nào đó, và mua một—một cái kính đọc để đọc, khi tôi đi giảng dạy thêm. Nhưng bây giờ tôi chỉ đọc một văn bản và tiếp tục. Và đây là...Tôi đã có được cuốn Kinh Thánh này nhiều năm trước, và nó là bản in thật, cực kỳ đẹp.

62 Bây giờ, trong Sáng thế ký, *Sáng thế ký* có nghĩa là “sự bắt đầu,” chương hạt giống. Và hãy nhớ, rằng, mọi thứ có ngày nay, thực sự đã bắt đầu trong Sáng thế ký. Đó là sự khởi đầu của tất cả mọi thứ. Đó là sự khởi đầu của—của sự cứu rỗi. Đó là khởi đầu của tội lỗi. Đó là khởi đầu của tất cả các hệ thống tôn giáo.

Đó là sự khởi đầu của Hội thánh chân chính. Đó là sự khởi đầu của hội thánh giả. Đó là khởi đầu của sự công bình. Đó là sự khởi đầu của sự lừa dối. Đó là sự khởi đầu của tất cả mọi thứ, bắt đầu trong Sáng thế ký.

63 Tôi ước gì chúng ta có khoảng ba tháng cho việc này, để tập trung vào một chủ đề này, và chỉ đào nó, buộc nó lại bởi Đức Thánh Linh, bởi những sợi dây của Đức Chúa Trời, và chỉ quán nó lại với nhau. Và xem cách mọi Lời ăn khớp ngay với các Lời khác. Thật là một điều đẹp đẽ!

64 Lời Chúa thật được hà hơi! Bất kể ở độ tuổi nào, thời gian nào, mọi người đàn ông đã từng đọc Văn bản này, thông qua... Bây giờ nó đã được viết trong nhiều trăm, vâng, gần ba nghìn năm, nhiều hơn, những năm. Và mọi người đã từng đọc Bản văn này, trong mọi thời đại, được soi dẫn bởi Nó, đây, mọi câu Kinh Thánh. Không có điều gì khác có thể thay thế Nó.

65 Một bản văn đã được viết vào một thời khác, khi nó được đọc cho thời đại đó và với mục đích của nó, thì nó đã ổn định. Tôi có thể viết cho các bạn một lá thư, và nói, “Anh em thân mến của tôi, hôm nay tôi đã đến một nơi nào đó và làm điều này điều nọ, một thời gian.” Điều đó đi trực tiếp đến với các bạn, và điều đó giải quyết nó. Có thể là bằng chứng của tòa án hay gì đó, nó có thể được đưa ra làm bằng chứng chống lại tôi hoặc vì tôi, để chứng minh cho tôi điều gì đó, hoặc chứng minh điều gì đó chống lại tôi, nhưng nó sẽ không phải là tin nhắn trực tiếp như khi nó được trao cho bạn.

66 Nhưng Kinh Thánh không phải như vậy. Nó được ban cho loài người, cho mọi thời đại và mọi thời đại, bởi vì Nó là Lời được viết ra của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Lời của Ngài không bao giờ có thể sai. Chúng sẽ không bao giờ chết, và chừng nào còn có một sự Đời đời, mãi mãi và mãi mãi, chúng sẽ vẫn có ý nghĩa như nhau, bởi vì Chúng đã từng đến từ môi miệng của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Không thể sai! Chỉ nghĩ về điều đó, Lời Đức Chúa Trời Đòi đời biết bao. Chúng là Sự sống.

67 Bây giờ, một lời là gì? Một lời là một suy nghĩ đã được thể hiện. Và khi Đức Chúa Trời đã từng nghĩ bất cứ điều gì, đó chỉ là

một ý nghĩ. Nhưng một khi nó đã được thể hiện, nó không bao giờ có thể thay đổi hoặc thay đổi. Nó phải tồn tại mãi mãi.

68 Bởi vì, lời nói của bạn cũng tốt như bạn. Lời Đức Chúa Trời tốt lành như chính Ngài vậy. Lời nói của bạn là một phần của bạn. Lời hứa của bạn chỉ là tốt như bạn có thể được. Và lời hứa của Đức Chúa Trời cũng tốt như Ngài có thể.

69 Bây giờ, là một người phạm, anh em có thể hứa và phải thực hiện nó, bởi vì anh em chỉ là người phạm. Tôi chỉ là một người phạm. Nhưng, Chúa, là bất tử, và vô tận, và toàn năng, có mặt khắp nơi, Ngài đưa ra một tuyên bố, và Ngài biết sự kết thúc ngay từ đầu, và Ngài có thể giữ nó.

70 Áp-ra-ham gọi những điều mà không có, như thể chúng đã có, bởi vì ông hoàn toàn tin chắc rằng, những gì Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời có thể thực hiện, vì Ngài sẽ không bao giờ đưa ra lời hứa trừ khi Ngài biết điều gì sẽ xảy ra.

71 Thế thì hãy xem làm thế nào chúng ta có thể yên nghỉ trên Lời Ngài? Cho dù cơn bão có thổi mạnh thế nào đi nữa, điều gì đi ngược lại với Nó, hãy yên nghỉ một cách trang trọng trên Lời. Đức Chúa Trời phán Điều đó, Ai đã nhìn thấy phía bên kia của cơn bão. Hiểu không? Vì vậy, nếu anh em bị ốm, hãy thả neo linh hồn của anh em trong Cảng Yên nghỉ. Nếu anh em bối rối và đau khổ, hãy nhớ rằng Ngài đã phán, “Ta sẽ luôn ở cùng người, thậm chí đến tận thế.” Và Ngài là...Ngài phán, “Mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Chúa,” vì vậy chỉ cần ở lại ngay đó.

72 Một người đã viết, một nhà thơ đã viết, “Neo của tôi giữ trong bức màn.” Bức màn là gì? Đó là một cái gì đó che khỏi ở đây từ Đó. Và mỏ neo ở bên trong bức màn. Anh em không thấy nó sẽ như thế nào, nhưng anh em biết rằng có điều gì đó đang nắm giữ anh em, điều đó đã nắm giữ ở Đó.

73 Và khi biển động và giông bão, anh em đã bao giờ...Tôi đoán có lẽ một số anh em chưa bao giờ có đặc ân được nhìn thấy một con tàu đang neo đậu. Ô, chao ôi! Tôi đã lái chúng khi họ ném ra một chiếc neo biển như thế, cho đến khi chiếc thuyền nhỏ thậm chí không thể vượt qua đỉnh cơn—cơn sóng. Nó sẽ đi qua

cơn sóng. Nhưng chừng nào cái neo được giữ vững, đó là tất cả những gì tạo nên sự khác biệt.

⁷⁴ Cho dù chúng ta đi qua nó, ở dưới nó, xung quanh nó, hay xuyên qua nó, không thành vấn đề; cái neo nắm giữ. Đó là cách mà khi những cơn bão tố của cuộc đời bắt đầu lay chuyển chúng ta. Chúng ta có thể phải đi qua, chúng ta có thể phải đi qua, ở dưới, xung quanh, nhưng chỉ để cái mỏ neo giữ bên trong bức màn, đến sự không nhìn thấy được. Chúng ta không biết chính xác nó đang ở đâu, nhưng nó đang được nắm giữ.

⁷⁵ Giống như cậu bé, anh em biết đấy, có con điều. Anh em đã nghe câu tục ngữ xưa, câu chuyện. Nói, “Làm thế nào để cháu biết mình có một con điều ở tận cùng đó?”

Nói, “Cháu vẫn có thể cảm thấy nó đang giật mạnh.”

⁷⁶ Vì vậy, chính nó đấy. Nếu chúng ta có thể cảm thấy nó vẫn đang giật mạnh, Đức Chúa Trời đang xử lý tấm lòng của chúng ta, thì chúng ta biết cái neo của mình vẫn còn vững chắc.

⁷⁷ Tôi tin rằng chính Benjamin Franklin đã bắt được tia sét trong chai, người mà khai thác điện, tia sét. Điều gì đó bên trong ông gọi, và nói, “Có sức mạnh trong đó. Sức mạnh đó có thể được khai thác.” Và nếu nó mạnh đến thế, để bắn phá đường phố và phá hủy gỗ, xé đôi mặt đất, nó có thể làm gì nếu nó đã từng được khai thác? Nó sẽ phát sáng, và lóe lên, và va chạm với toàn bộ trái đất. Và Benjamin Franklin, tôi tin là, đang thả điều của mình, với một chiếc chìa khóa buộc ở cuối đuôi của nó, và một cái chai ở phía dưới. Và khi ông nhận được nó, ông không biết mình có gì, nhưng ông bắt đầu hét lên, “Tôi đã có được nó! Tôi đã có được nó!” Ông không biết nó là gì; ông không biết mình sẽ làm gì với nó; nhưng ông biết mình có điều gì đó.

Và đó là cách với mọi người mà có điều ông có:

Hy vọng được xây dựng trên không gì hơn
 Công nghĩa với Huyết Jêsus mà thôi;
 Và tất cả xung quanh tâm hồn tôi nương chỗ,
 Thì Ngài là mọi hi vọng và nơi tôi dựa nương.
 Tôi đứng, trên Đấng Christ, như Tảng Đá khối;
 Mọi chỗ đất khác là cát lún thôi.

⁷⁸ Sau khi được sinh lại, Đức Thánh Linh thay thế Nó trong lòng. Một số bạn trẻ có thể không, hoặc còn trẻ, hoặc có thể mù chữ, dù thế nào đi chăng nữa; không ai có thể giải thích nó, vì vậy đừng cảm thấy tồi tệ vì bạn không biết chữ. Bạn không thể giải thích nó. Chưa bao giờ có một người nào có thể giải thích được điều đó, bất kể thông minh hay tri thức đến đâu. Đó là bí mật Riêng của Đức Chúa Trời. Nhưng khi Lời đó nhận lấy Sự sống trong lòng bạn, và bạn nhìn thấy Nó, bạn la lên, “Tôi có được Nó!” Bạn không biết mình sẽ làm gì với Nó; bạn không biết Nó sẽ làm gì với bạn; nhưng bạn biết điều gì đó đã xảy ra, và bạn đã có Nó.

⁷⁹ Do đó, bây giờ, về Lời! Thật là tuyệt. Bây giờ chúng ta phải đối mặt với sáng nay, và có trước chúng ta, đang được xem xét, theo ý kiến của tôi, một trong những đề tài quan trọng nhất của Cựu Ước. *Giô-sép* (chúng ta sẽ nói tiếp) *Gặp Các Anh Ngươi*. Có thể có hàng trăm cách khác nhau mà Đức Thánh Linh đi vào vấn đề này và bày tỏ nó đến tấm lòng và tâm trí của chúng ta. Vì vậy, suy nghĩ điều này, là một vài ngày ở đây, chúng ta có thể nói một lúc sáng nay, vì sự mắc nghẹn trong cổ họng, và rồi có lẽ lại đem nó lên lại tối nay nếu mục sư không có gì trong lòng, và có thể tiếp tục và hoàn thành nó vào tối thứ Hai, nếu đúng như vậy thì Đức Chúa Trời cung cấp nó theo cách đó.

⁸⁰ Bây giờ, chúng ta đã quen thuộc với các đặc điểm của Cựu Ước, làm thế nào mà, “Tất cả những điều xưa cũ là một cái bóng,” Hê-bơ-rơ 11, “một cái bóng của những điều sẽ đến.” Điều đó đẹp biết bao, thật Đức Chúa Trời báo trước!

⁸¹ Và khi chúng ta cảm thấy cái bóng này, có thể nói như vậy, chúng ta biết rằng có điều gì đó ở bên ngoài đây. Các...Đức Chúa Trời, trong sự toàn năng của Ngài, trong tâm trí vĩ đại vô hạn của Ngài, nhìn thấy điều gì đó sắp sửa xảy ra, Ngài có thể báo trước điều đó. Ngài có thể khiến mọi sự hiệp lại với nhau, ngay cả cơn thịnh nộ của con người, để ca ngợi Ngài, ngay cả khi ai đó đối xử tệ bạc với anh em. Khi chúng ta sẽ đến, sau một lát nữa, nếu Chúa muốn, anh trai của Giô-sép đã đối xử với chàng tệ bạc thế nào, và Ngài quay lại ngay, lấy điều đó và làm cho nó ngợi khen

Ngài. Vì vậy, chúng ta không có điều gì phải lo lắng, không một điều gì cả.

⁸² Làm thế nào mà Đức Chúa Trời, thông qua chàng trai đó, đã báo trước sự đến của Đức Chúa Jêsus lần đầu tiên, và sự đến của Đức Chúa Jêsus lần thứ hai, và giải quyết tất cả trong một cuộc sống không biết gì về điều đang diễn ra. A-men. Chẳng phải điều đó chỉ làm điều gì đó với anh em, để nhìn thấy Giô-sép bé nhỏ tội nghiệp chẳng? Tại sao, chàng không biết chuyện gì đang xảy ra, tại sao tất cả những điều này lại xảy ra. Nhưng tất cả đó là Đức Chúa Trời, đang làm việc, báo trước, báo trước những điều sẽ xảy ra.

⁸³ Sau đó anh em có thể để ý đến Lời, cách anh em lấy Nó lên ở đây và đọc Nó trong Sáng thế ký, đọc Nó ở giữa Sách, đọc Nó trong phần cuối cùng của Sách, và mọi Lời đối phó với nhau như thế. Và Nó đã được viết cách nhau hàng ngàn năm, bởi hàng trăm người khác nhau. Hiểu không? Vì vậy, do đó, anh em thấy đó là tất cả Đức Chúa Trời. Người này không biết người kia, hay biết Sách đã viết gì, không biết gì về Nó; một thời điểm khác, một thời đại khác.

⁸⁴ Và chúng ta có thể thấy, ngày nay, rằng Đức Chúa Trời đang xử lý hoàn toàn giống như Ngài đã làm ở đó. Ngay bây giờ chúng ta sẽ đi đến, kết thúc để vào năm mới, từ cái bóng của điều Cũ. Và làm thế nào mà ngay từ đầu, làm thế nào mà Đức Chúa Trời, khi Ngài nhìn thấy tội lỗi sẽ thống trị trên trái đất và con người, làm thế nào mà chương trình tuyệt vời đã bị hư hoại; không hư hỏng, không tái tạo, mà chỉ hư hoại.

⁸⁵ Hãy xem, Sa-tan không thể tạo ra. Hắn chỉ có thể xuyên tạc. Tất cả những gì anh em nhìn thấy, đều sai, đó là sự chính nghĩa bị xuyên tạc. Hiểu không? Anh em thấy một ông thầy bói già ngoài đường, đó chỉ là một nhà tiên tri bị xuyên tạc. Hiểu không? Anh em thấy bất cứ điều gì mà là điều ác, thấy đàn ông sống không đúng với lời thề với vợ mình, đó là sự công chính bị bóp méo thành điều ác. Ngược lại, nhìn thấy phụ nữ trên đường phố, hành động theo cách họ làm và trở thành như vậy, đó là phụ nữ hư hỏng.

⁸⁶ Tôi đi ngang qua Louisville, ngày nọ, vợ và tôi, và tôi nhìn thấy một tấm biển trên cửa sổ, nơi chúng tôi sắp đi ăn, ở trên Phố thứ Năm. Và nói, “Bàn dành cho các quý cô.”

⁸⁷ Tôi nói, “Họ chưa bao giờ có một khách hàng.” Không, một phụ nữ sẽ không đi vào đó. Khi cô ấy bước vào đó, cô ấy không còn là một quý cô nữa. Hiểu không? Vì vậy, họ không bao giờ có một khách hàng, dưới dấu hiệu đó. Phụ nữ không đi đến những nơi đó. Nhưng, anh em thấy đấy, những gì đi vào đó, là những phụ nữ hư hỏng. Hiểu không? Được rồi.

Bây giờ, Đức Chúa Trời, để làm cho mọi vật ngợi khen Ngài!

⁸⁸ Chúng ta đang cử hành Lễ Giáng Sinh, sự sanh ra của Đức Chúa Jêsus. Mà, nó không hoàn toàn chính xác là sinh nhật của Ngài. Sinh nhật của Ngài là vào tháng Tư. Bởi vì, trời thật lạnh ở xứ Giu-đê, hoặc lạnh hơn vào tháng Mười Hai, hơn ở đây. Vì vậy, chúng ta nhận biết điều đó. Anh em đã thấy bức tranh ngày nọ, những chiếc xe tăng ở trên tuyết, và những thứ giống như thế, ở Giu-đê. Anh em có thể tưởng tượng những người chần chừ nằm trên một ngọn đồi trong thời tiết như thế không? Nhưng, đó không phải là ngày. Nhưng nó, ngày ấy, không có nhiều ý nghĩa, đó là thái—thái độ mà chúng ta có đối với ngày đó đã khác biệt.

⁸⁹ Bây giờ để ý. Ngay khi Đức Chúa Trời nhìn thấy dòng dõi của người nữ, và làm thế nào họ đã bị hiểu sai ở đó và sự công bình đã bị xuyên tạc, Đức Chúa Trời đã hứa rằng qua người nữ đó sẽ có một Dòng dõi phước hạnh. Anh em hiểu được điều đó không? Sẽ có một Dòng dõi.

⁹⁰ Và ngay khi Sa-tan nghe thấy điều đó, hắn đang đứng hiện diện, ngay khi nghe được, hắn đã quyết định hủy diệt Dòng dõi đó. Và hắn đã cố gắng làm điều đó ở Giô-sép. Hắn đã cố gắng tất cả qua các thời đại. Và hắn vẫn chống lại Dòng dõi phước hạnh đó. A-men.

⁹¹ Tôi muốn anh em suy nghĩ sâu sắc, chỉ trong một phút bây giờ. Như, hãy đội chiếc mũ sắt của sự cứu rỗi vào, và hãy lắng nghe kỹ ngay bây giờ. Đây là điều gì đó thực sự quan trọng. Và anh em có thể không đồng ý với nó; được thôi. Nhưng, anh em có để ý không, ngay khi...

⁹² Đã có một—một sự thụ thai rồi, vì Ê-va đã sống bất chính và đã phạm tội. Điều đó đã đến từ đâu? Đó là trong Sáng thế ký. Con người ngày nay đang cố gắng tìm ra mối liên kết còn thiếu giữa động vật và con người. Đây là sự mặc khải. Kinh Thánh nói, rằng, “Con rắn đã dụ dỗ người nữ.”

⁹³ Ngày nay, con người có thể nuôi dưỡng đời sống động vật, và loài động vật gần gũi nhất với con người là tinh tinh. Họ có thể bắt nó hút tẩu, đi xe đạp, đội mũ, cho tiền thưởng nó. Điều đó giống như “gi” và “hồ” với một con ngựa. Đó là âm thanh. Nó không có linh hồn. Nó không thể nghĩ được. Nó chỉ có thể đi bằng âm thanh. Nó không có linh hồn. Sau đó họ có một móc nối bị thiếu, ngay giữa đây, mà họ không bao giờ có thể tìm thấy. Và trong sáu nghìn năm họ đã cố gắng loại bỏ một tiếng lẩm bầm từ một con tinh tinh, nhưng không thể làm được. Chúng sẽ không bao giờ. Nhưng, chúng ta biết rằng chúng ta là đời sống động vật. Chúng ta là đời sống thực vật, từ trái đất.

⁹⁴ Như tôi đã nói vào ngày hôm trước, tại đám tang của người chị thân yêu của chúng ta. Chúng ta là một nhóm gồm mười sáu nguyên tố của trái đất, của ánh sáng vũ trụ, và dầu mỡ, và mọi thứ gộp lại với nhau. Chúng ta đã ở đây khi Đức Chúa Trời phán nói, “Hãy có ở đó,” thân thể của chúng ta đã có. Nhưng, Điều gì đó, một Tâm trí bậc thầy đã phát triển chúng ta thành những gì chúng ta đang có bây giờ. Tạo ra chúng ta với tay và cánh tay, vân vân, không phải để hủy diệt chúng ta, nhưng để chúng ta có thể sống mãi mãi. Tội lỗi đã làm sự hủy diệt. Và Ngài Đấng đã tạo ra chúng ta, mà không cần chúng ta có bất kỳ—bất kỳ ý tưởng nào về việc từng ở đây, Ngài đã tạo ra chúng ta và tập hợp những thứ này lại với nhau và tạo nên chúng ta như ngày nay; Ngài có thể không làm gì hơn nữa, bằng cách cho chúng ta quyền tự do đạo đức để chấp nhận nó, và cũng bởi Lời đã tạo nên chúng ta, đã hứa với chúng ta rằng Ngài sẽ khiến chúng ta sống lại. Huống chi tất cả dầu mỡ này sẽ kết hợp với nhau, và các nguyên tử, và vân vân, trong...bởi Lời Đức Chúa Trời!

⁹⁵ Lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời phán, và Sa-tan đang đứng đó và nó đã nghe thấy điều đó.

⁹⁶ Và người ta đang cố gắng tìm sự liên kết còn thiếu này. Tôi sẽ nói cho anh em biết, bằng sự mặc khải, nếu anh em muốn nhận được nó. Người thiếu sót đó, giữa động vật và con người, chính là con rắn, trước khi nó bị lấy mất chân. Kinh Thánh nói, “Nó là giống quỷ quyệt nhất trong tất cả các con thú,” không phải loài bò sát, “trong tất cả ngoài đồng.” Hẳn là người đã dỗ dành người nữ, bằng vẻ đẹp của hẳn, và nàng đã thụ thai. Và bây giờ, bằng cách làm điều đó, và nhìn thấy tội lỗi đang đến, Đức Chúa Trời đã giáng một lời nguyền như vậy lên hẳn cho đến nỗi khoa học sẽ không bao giờ tìm thấy bất kỳ mối quan hệ nào giữa con rắn này, như được biết đến ngày nay, và nhân loại. Nhưng đó là một sinh vật sa ngã, thoái hóa của bạn, ở giữa, đã móc nối đời sống động vật họ lại với nhau. Thế đấy.

⁹⁷ “Đức Chúa Trời đã giấu nó khỏi những người khôn ngoan và sáng dạ, nhưng sẽ bày tỏ nó cho những đứa trẻ hay học biết.” Hiếu không?

⁹⁸ Đó là con người sa ngã của anh em, con rắn. Hẳn đã được đưa từ cách...tinh tế nhất, vĩ đại nhất, đẹp đẽ nhất, giống con người hơn cả. Và rồi vì điều ác này mà hẳn đã làm với Ê-va, Ngài đã biến hẳn thành một loài bò sát, “Để đi bằng bụng, tất cả các ngày của đời mình, và bụi phải là thịt của nó.” Đó là nơi mà khoa học có thể đến đó, và cái cây của họ bị đốn hạ.

⁹⁹ Để ý, nào, ngay khi người nữ thấy rằng nàng...các...Bây giờ, nàng đã bị lừa dối. Nàng không mang tội lỗi. Nàng đã bị lừa dối. Nàng nghĩ là nó đúng. Nhưng, “A-đam đã không bị lừa dối,” Kinh Thánh nói. Ông biết điều đó là sai, và bà bắt ông phải làm điều tương tự mà con thú đã làm.

¹⁰⁰ Và bà ấy đã sinh ra đứa con trai đầu lòng, mà, tất cả những đặc điểm của ma quỷ đều có trong đứa con trai đó. Anh ta là một kẻ giết người. Anh ta ghen tỵ. Làm sao nó có thể đến từ dòng suối tinh khiết của Đức Chúa Trời được? Nó phải đến từ điều ác. Và ngay sau khi anh ta làm điều này, thì anh ta, ác quỷ, đã sử dụng công cụ của mình.

¹⁰¹ Bà sinh con trai thứ hai, mà theo A-đam, và đó là A-bên. Và, ngay lập tức, ma quỷ đã cố gắng hủy diệt dòng dõi công bình đó. Và hẳn quay lại và giết chết A-bên, ngay từ đầu; đó là một hình

bóng của Giu-đa và Chúa Jêsus. Giết người tại bàn thờ; nơi mà, Chúa Jêsus, Giu-đa đã giết—giết chết Chúa Jêsus, phản Ngài lấy ba mươi miếng bạc và bán Ngài. Được rồi.

¹⁰² Nhưng, chú ý. Khi ông làm điều đó, thì Đức Chúa Trời, hình bóng của Đấng Christ, cả sự chết và sự sống lại, Ngài đã làm sống lại Sét thay thế vị trí của ông. Hiểu không? Và ma quỷ đã theo đuổi Sét.

¹⁰³ Bây giờ hãy xem. Cùng, trước sự hủy diệt tiền đại hồng thủy, có một dòng dõi lâu đời gồm các con trai của Ca-in, từ xứ Nốt, và họ là những nhà khoa học, những người thông minh, tri thức, phi thường. Họ thậm chí còn tôi luyện kim loại. Họ xây nhà. Họ là một nền văn minh kỳ diệu. Kinh Thánh đi trước và cho biết cách họ làm việc với đồng, cách họ làm việc với kim loại.

Nhưng, nhóm khác này là những kẻ lang thang.

¹⁰⁴ Nhưng, cả hai nhóm đều mộ đạo. Ca-in là người mộ đạo. A-bên là người mộ đạo. Và Đức Chúa Trời đã vạch ra một con đường thẳng, điều đó đúng. Ca-in cũng mộ đạo như A-bên. Cả hai đều xây bàn thờ. Cả hai đều tin vào Đức Chúa Trời. Cả hai đều thờ phượng Đức Chúa Trời. Cả hai đều mang những món quà đến.

¹⁰⁵ Bây giờ hãy xem họ là hai dòng dõi. Một, chiến đấu; kẻ ác cố gắng tiêu diệt Dòng dõi công bình. Và hắn đã cố gắng tiêu diệt A-bên; hắn đã làm, nhưng Đức Chúa Trời đã đẩy lên Sét thay thế ông. Hắn nghĩ rằng mình có Chúa Jêsus ngay tại đó. Nhìn xuống qua thời đại, ở khắp mọi nơi. Hắn, mọi nơi hắn đến, hắn đã dôn Dòng dõi đó vào chân tường. Khi hắn giết được người này hay người kia, hắn nghĩ rằng hắn đã có Người đó. Và, cuối cùng, hắn—hắn đuổi theo Giăng Báp-tít, cuối cùng chặt đầu ông. Lúc đó hắn nghĩ mình đã có Ngài, nhưng hắn nhận ra rằng Ngài ở trong Chúa Jêsus ở đây. Hắn đã giết chết tất cả những đứa trẻ. Và, Môi-se; hắn đã cố giết Môi-se. Hắn đã cố gắng bằng mọi cách có thể để tiêu diệt Dòng dõi đó, và khi hắn giết Đấng Christ tại đồi Sọ; nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại vào ngày thứ ba, và sau đó Ngài sai Đức Thánh Linh trở lại để gọi các con trai và con gái đến với Đức Chúa Trời. Và cũng chính hạt giống tôn giáo, xấu xa đó đang ngược đãi Dòng dõi công bình đó cho đến

ngày nay. Anh em hiểu điều đó không? Họ đang cố gắng tiêu diệt Nhánh công bình đó của Đức Chúa Trời.

¹⁰⁶ Bây giờ, cả hai bên, nếu anh em để ý, nó bắt đầu từ Sáng thế ký, mộ đạo cả hai phía. Một trong số họ, giáo phái, trí thức cao. Và người kia, khiêm nhường, bước đi trong Thánh Linh, bởi sự khải thị.

¹⁰⁷ Làm sao A-bên có thể từng biết rằng đó là một con chiên chứ không phải là trái cây ngoài đồng? Bởi vì nó đã được bày tỏ cho ông, bởi một sự mặc khải Thiêng liêng.

¹⁰⁸ Chúa Jêsus cũng phán như vậy, khi Phi-e-rơ xưng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Thịt và huyết không tỏ điều này cho các người, nhưng Cha Ta ở trên Trời đã bày tỏ điều này cho các người. Trên đá này...” Tảng đá, không phải Phi-e-rơ, không phải Chúa Jêsus, nhưng trên sự mặc khải Thiêng liêng. “Ta sẽ lập Hội thánh của Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.” Anh em hiểu điều đó không? Đó là sự khải thị Thiêng liêng.

¹⁰⁹ Bây giờ hãy xem. Mọi nỗ lực, về thời gian, ở đó, họ gặp nhau mặt đối mặt và chiến đấu với nó. Hãy xem khi Mô-áp ở trên đồi, và Y-sơ-ra-ên ở trong thung lũng. Và Y-sơ-ra-ên chỉ yêu cầu như là một người anh em, một quý ông, đi qua vùng đất của họ, đi đến miền đất hứa mà Đức Chúa Trời đã hứa với họ; chỉ yêu cầu một buổi nhóm phục hưng nhỏ trong hội thánh của họ, như nó vốn có. Chỉ cần đi qua vùng đất, và hứa rằng họ thậm chí sẽ trả tiền cho cỏ mà gia súc liếm lên. Và họ sẽ đi trên đường lớn của nhà vua, và những điều mà họ sẽ làm khi đi qua các vùng đất, và họ sẽ làm cho nó thích hợp. Nhưng, sự ghen tị...

¹¹⁰ Bây giờ, Mô-áp, xứ Mô-áp không phải ngoại đạo. Họ đang tin vào cùng Đức Chúa Trời mà Y-sơ-ra-ên tin, vì họ là con trai của các con gái của Lót; Con gái của Lót thụ thai trong lúc Lót say rượu, bởi chính cha mình. Và họ đã đi qua, và họ...Đó là nơi những người Mô-áp này xuất hiện.

¹¹¹ Và khi tiên tri của họ đi ra, giáo sư của họ, ham tiền điên cuồng, và dựng lên những bàn thờ, bầy bàn thờ, chính xác cùng một số lượng bàn thờ được yêu cầu ở dưới đây. Đây là Mô-áp

đang ngồi ở đây, xứ sở giáo phái tốt đẹp vĩ đại, tất cả đều được sắp xếp và tính toán.

112 Và đây là Y-sơ-ra-ên, một thánh cuồng tín già nua nhỏ bé lang thang quanh các lều trại, từ nơi này sang nơi khác. Anh em nói, “Thánh cuồng tín à”? Họ chắc chắn là như vậy, nếu họ—họ là những gì người ta gọi, ngày nay, thánh cuồng tín.

113 Khi họ băng qua Biển Đỏ, và Đức Chúa Trời đã thực hiện một phép lạ trước mặt họ, Mi-ri-am chộp lấy trống lục lạc và bắt đầu đánh trống lục lạc, rồi chạy xuống bờ sông, la hét và nhảy múa, và nhảy múa trong Thánh Linh. Và các con gái Y-sơ-ra-ên đi theo cô ấy, nhảy nhót, la hét, nhảy múa trong Thánh Linh. Và Môi-se đứng gơ tay ông lên, có lẽ đang hát bằng một ngôn ngữ chưa ai từng nghe trước đây, một bài hát mà không ai có thể hiểu được. Ông đã hát cho Chúa, trong Thánh Linh. Nếu đó không phải là những thánh cuồng tín hiện đại, tôi không biết tìm họ ở đâu. Họ đã có những dấu hiệu và điều kỳ diệu với họ.

114 Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời chỉ tôn trọng điều cơ bản, hãy nhìn đây. Mô-áp, nói theo Kinh Thánh, cũng có nền tảng như dân Y-sơ-ra-ên. Ông có mọi thứ mà Y-sơ-ra-ên có. Ông có bảy bàn thờ. Đó là điều Đức Chúa Trời yêu cầu; Y-sơ-ra-ên có bảy bàn thờ. Ông đã có bảy cửa lễ thanh sạch. Y-sơ-ra-ên có bảy cửa lễ thanh sạch. Lại có Ca-in và A-bên. Hiểu không? Được rồi. Ông dâng bảy con bò đực. Ông đã dâng bảy con bò đực. Ông dâng bảy con chiên đực, nói rằng...tin rằng Đấng Christ sẽ đến. Ông dâng bảy con chiên đực, cùng một thứ. Thật cơ bản như cơ bản có thể được!

115 Ca-in xây một bàn thờ; A-bên xây một bàn thờ. Ca-in dâng một cửa lễ; A-bên dâng một cửa lễ. A-bên thờ phượng; Ca-in đã thờ phượng. Nhưng, Đức Chúa Trời đã chứng thực, chứng minh rằng A-bên là sự lựa chọn của Ngài.

116 Đức Chúa Trời đã chứng minh ở đây rằng Y-sơ-ra-ên là sự lựa chọn của Ngài, vì Y-sơ-ra-ên có một đấng siêu nhiên trong trại của họ. Mặc dù, với tất cả những lỗi lầm của họ, họ đã có một Trụ Lửa theo sau họ. Họ đã có sự chuộc tội để được chữa lành Thiêng liêng, và thực hành phép chữa lành Thiêng liêng; một con rắn. Họ đã có một tảng đá bị đánh đập. Họ có những dấu kỳ phép lạ trong trại.

117 Khi Giảng đến, ông là siêu nhiên. Khi Chúa Jêsus đến, đó là siêu nhiên. Và kẻ thù, về mặt cơ bản, luôn bức hại sự siêu nhiên.

118 Anh em thấy những gì hấn đang cố gắng làm ngày hôm nay? Giống nhau cả thôi, “Xóa bỏ sự chữa lành Thiêng liêng! Hãy tiêu diệt những người này! Không có gì đối với họ!” Các người cao trọng, đại nhân! “Xóa bỏ họ đi!” Thưa anh em, nó không là gì ngoài cây nho đó, vụn vụn qua Sáng thế kỷ, đi vào Khải huyền.

119 Tôi lấy về phía tôi với những kẻ cuồng tín thánh!...?...Hãy để nó là bất cứ điều gì...Tôi chưa bao giờ thấy một thánh cuồng tín. Đó là tên mà ma quỷ đã đặt cho Hội thánh của Đức Chúa Trời, khi nó không thuộc về nơi đó. Họ không phải là những kẻ cuồng tín thánh. Họ là con trai và con gái của Chúa, bị thế gian hiểu lầm.

120 Bây giờ, Giô-sép được sanh ra từ cha mình, được cha yêu và các anh ghét. Bây giờ để ý, bức tranh hoàn hảo về Đức Chúa Jêsus. Tôi muốn anh em để ý cách sự sống của Ngài được làm hình bóng như thế nào, trong Cựu Ước, mọi thứ được làm hình bóng bây giờ. Nhìn lại đó và xem bức tranh; có cái bóng, và anh em thấy dương bản là gì. Bây giờ hãy để ý, Giô-sép, là hình bóng của Đấng Christ, hình bóng của Hội thánh, hình bóng của Đức Thánh Linh. Hình bóng...Ông là một hoàng tử của sự thịnh vượng, giống như Đấng Christ, giống như Hội thánh ngày nay.

121 Một lần nữa, hãy lưu ý, rằng, khi chàng được sinh ra, cha chàng yêu chàng và người đã may cho chàng một chiếc áo khoác nhiều màu. Bây giờ, chỉ có bảy màu hoàn hảo trong tất cả các màu. Tất cả những thứ khác được tạo ra từ những màu này. Và chiếc áo choàng có lẽ có các màu bên trong, gồm bảy màu khác nhau, các sọc màu, thành chiếc áo choàng mà người cha đã làm. Nếu anh em để ý, có thể lúc đó Gia-cốp không hiểu điều đó, nhưng điều đó có nghĩa là “Người Được Hứa.” Khi Đức Chúa Trời ban cho Nô-ê dấu hiệu cầu vòng, bảy màu, đó là lời hứa, hay Một Giao ước. Đức Chúa Trời đã lập một giao ước rằng Ngài sẽ không hủy diệt thế gian bằng nước nữa.

122 Và giao ước của Đức Chúa Trời cũng được truyền qua Gia-cốp, qua Giô-sép. Áp-ra-ham là sự lựa chọn, Y-sác là sự xưng công

bình, Y-sơ-ra-ên là ân điển, và Giô-sép là sự hoàn hảo. Đó là cái áo duy nhất có màu sắc.

123 Chúng ta thấy Chúa Jêsus ngồi trên Ngai, với nhiều màu sắc, cầu vồng xung quanh Ngai, trong Khải huyền 1. Đó là giao ước của Đức Chúa Trời với dân sự. Đấng Christ... Đây này. Ô, tôi muốn anh em nhìn thấy điều đó làm sao! Đấng Christ là giao ước của Đức Chúa Trời với dân Ngai. Không các giáo phái; nhưng Đấng Christ là giao ước của Đức Chúa Trời.

124 Như Giô-sép đã bị ghét, ngày nay Đấng Christ cũng bị ghét. Họ không muốn nói rằng họ ghét Đấng Christ, nhưng công việc của họ chứng tỏ điều họ làm. Họ chống lại mọi hành động của Ngai; nói về hành động của Ngai, công việc của Ngai, những việc làm kỳ diệu của Ngai. Ô, chắc chắn rồi, chúng ta cũng có Sa-tan ở trong trại, đang chiến đấu. Chắc chắn. Và họ sẽ chỉ ra những lời của Sa-tan. Nhưng, tôi không quan tâm những gì Sa-tan làm để—để cố gắng làm cho lộn xộn. Lời Đức Chúa Trời đứng hoàn hảo, và lời hứa của Ngai là hoàn hảo. Tôi sẽ không bao giờ muốn đứng về phía nhóm đó.

125 Để ý, Ngai ở đây, Giao ước. “Đấng Christ được coi như ngọc mã não và ngọc bích,” trong Khải Huyền. Đó là bảng đeo ngực... đá ghi ngày sinh, đúng hơn, từ Ru-bên đến Bên-gia-min. Đó là hình ảnh phản chiếu của ngọc mã não và ngọc bích, khi chúng phản chiếu với nhau dưới Ánh Sáng của Đức Chúa Trời, lập giao ước xung quanh Đấng Christ, cầu vồng. Và nó nói lên điều gì? Ru-bên, lớn tuổi nhất; Bên-gia-min, em út! Từ đầu đến cuối, “Ngai là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến; Cội rễ, Chồi của Đa-vít. Ngai là Sao Mai. Ngai là từ A đến Z; An-pha, Ô-mê-ga; Sự phản ánh của Đức Chúa Trời từ ban đầu đến cuối thời gian. Ngai đây, giao ước của Đức Chúa Trời với dân sự Ngai.

126 Và tất cả những điều khác, Giô-sép, Đa-vít, tất cả các tiên tri, chỉ là sự phản ánh. A-men. Sự phản ánh, từ Dòn dôi thật từ vườn Ê-đen, cho đến thời điểm mà Ngai sẽ đến lần thứ hai, trong Vinh hiển, để đón nhận dân sự Ngai và Hội thánh của Ngai. Nó đây, thật đẹp để ngắm nhìn.

127 Giô-sép, các anh của chàng tỏ ra kiêu ngạo với chàng. “Họ ghét chàng, vô cớ,” bởi vì chàng được thần cảm một cách siêu

nhiên. Anh em hiểu điều đó không? Ca-in ghét A-bên vô cớ, vì được thần cảm siêu nhiên. Mô-áp ghét Y-sơ-ra-ên, vô cớ, vì họ có sự chữa lành Thiêng liêng, dấu hiệu, kỳ diệu, và phép lạ. Ghét họ, vô cớ, không cho họ đi qua...

128 [Băng trống—Bt.]...để có vợ của anh em mình. A-men.
[Băng trống.]

129 Bây giờ, những người bạn yêu quý của tôi, tôi muốn mang đến một điều gì đó với ký ức của các bạn, và tôi muốn anh em đặt nó xuống bên dưới xương sườn thứ năm ở phía bên trái, trong lều của ngài đó được gọi là trái tim.

130 Chưa bao giờ, ở bất kỳ thời đại nào hay bất cứ lúc nào, mà Đức Chúa Trời đã từng hà hơi cho một người, người đó đã từng đi về phía sùng đạo, cái gọi là những người sùng đạo của thế gian. Người ấy chưa bao giờ chấp nhận các giáo phái. Người ấy, luôn đứng ra chống lại, và chống lại các giáo phái thời đó, và chống lại trật tự tôn giáo thời đó. Hãy chỉ cho tôi một nhà tiên tri, chỉ cho tôi một lần qua Kinh Thánh, rằng bất kỳ người nào của Đức Chúa Trời đã từng đương đầu với cái gọi là phong trào tôn giáo vào thời của mình. A-men.

131 Ngay cả Ê-li, sau khi xây dựng trường học của tiên tri, ồ, khi ông đi lên đó, họ muốn ông rời đi. Ông nói, “Nó quá thẳng thắn ở đây.” Anh em hiểu không? A-háp và các nhà lãnh đạo tôn giáo vào thời của ông; Ê-li tách mình ra, đến Núi Cạt-mên.

132 Hãy xem Giảng Báp-tít, tự tách mình ra, thậm chí chưa bao giờ đến trường của họ, để học thần học của họ. Nhưng, Đức Chúa Trời đã sai ông vào đồng vắng, để chuẩn bị cho ông một công tác.

133 Trang phục của Ca-in chưa bao giờ có thể mặc chiếc áo giáo hội của họ lên một người của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không phù hợp. Đúng thế. Để ý, qua các thời đại.

134 Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài không bao giờ hỏi ý kiến bất kỳ nhà thần học nào, nhưng đã gọi họ, “Một đám rắn lục, hoặc rắn cỏ.”

135 Chưa bao giờ các môn đồ đương đầu với bất kỳ giáo phái nào của họ. Họ đứng về phía A-bên.

136 Giô-sép chưa bao giờ đương đầu với chúng. Chàng bị ghét và bị từ chối, vì mục đích giống như những người còn lại. Bởi vì, Đức Chúa Trời đã ở với chàng theo cách siêu nhiên, và theo một cách khác với những gì Ngài đã ở với những người còn lại. Và họ ghét chàng, vô cố. Ca-in ghét A-bên, vô cố. Các anh ghét Giô-sép, vô cố.

137 Và, ngày nay, thế giới giáo phái, cho dù nó vĩ đại đến đâu; Tôi bỏ mũ ra, và nói, “Cảm ơn Chúa vì họ.” Nhưng, trong tất cả những sự dạy dỗ vĩ đại của họ, những giáo hội vĩ đại của họ, những điều vĩ đại; tuy nhiên, trong tất cả những điều đó, Đức Chúa Trời kêu gọi những người không liên quan gì đến nó, bởi vì họ sẽ không đương đầu với siêu nhiên. Có sự di chuyển đi tiếp, ngày hôm nay; và họ ghét sự di chuyển đó, vô cố.

138 Tôi đã nghe một người nói vào ngày nọ, điều đó gần như biến máu tôi thành nước, để nghe một người có ảnh hưởng, một thầy giảng Báp-tít vĩ đại.

139 Và ông ấy đang nói về, rằng, chẳng thuộc về Kinh Thánh cho bất cứ ai tôn thờ trinh nữ Ma-ri. Điều đó đúng biết bao! Đúng thế. Ông ấy nói không có lời Kinh Thánh nào, để thờ phượng bất cứ ai ngoại trừ Đấng Christ. Đúng thế. Ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, và trong Ngài có sự trọn vẹn của Thần tính.” Đúng rồi.

140 Và sau đó, sau tất cả những lời dạy Kinh Thánh hay ho, tuyệt vời đó, quay lại và nói, “Không bao giờ có một phép lạ được thực hiện trên thế giới.” Bởi vì ông ấy rất khó chống lại sự chữa lành Thiêng liêng, quay lại và nói, “Không bao giờ có một phép lạ nào được thực hiện sau cái chết của Đấng Christ. Không ai không bao giờ làm cho kẻ chết sống lại, sau Đấng Christ, bởi vì Ngài là Đấng duy nhất có Sự sống Đời đời.”

141 Nhưng, tôi nói cho anh em, rằng Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, bảo các môn đồ của Ngài, “Hãy đi rao giảng Phúc âm; chữa lành người đau; và khiến kẻ chết sống lại; và làm sạch những người phung.” Đó là điều Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài.

142 Làm sao con người có thể trở nên quá mù quáng về tôn giáo? Họ trở nên hẹp hòi vì rào cản giáo phái và thù ghét anh em mình, vô cơ. Anh em hiểu điều đó không? Quá hẹp hòi, quá nhỏ mọn, họ làm vì uy tín của họ.

143 Một mục sư vĩ đại của đất nước ngày nay, được hỏi tại sao ông không nhận phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, sau khi nó được giới thiệu bởi những người khác cùng địa vị với ông, là những người đã nhận phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Ông nói, “Nó sẽ làm tổn hại chức vụ của tôi.” Nếu anh em nói với tôi, bất cứ lúc nào...

144 Nó có thể làm tổn hại chức vụ của một cá nhân, nhưng nó sẽ không bao giờ làm tổn hại đến chức vụ của Chúa Jêsus Christ đang được thực hiện. Nó sẽ tiếp tục cứu cánh của chức vụ của Chúa Jêsus Christ.

145 Nhưng Ông Tiến sĩ này đã nói rằng không bao giờ có ai sống lại từ kẻ chết. Nói, “Tôi biết ngày nay có một nhóm những người cuồng tín thánh trên đất nước này, tuyên bố rằng họ đã nhìn thấy kẻ chết sống lại. Nhưng,” nói, “chà! Không bao giờ có bằng chứng khoa học về bất kỳ sự chữa lành hay bất cứ điều gì khác.”

146 Bây giờ, anh chị em thấy đấy, đây này, anh chị em của tôi. Tôi muốn anh chị em để ý điều này thật kỹ. Lý do đó là, là đây. Ngày nay, con người...

147 Trong thời của Đức Chúa Jêsus, trong thời của các Giao ước, khi con người tin vào Đức Chúa Trời, họ nghe nói về một phép lạ đã được thực hiện, họ chưa bao giờ cố gắng chứng minh điều đó một cách khoa học. Họ đã chấp nhận nó. Họ chỉ tin điều đó, vì họ biết rằng có Đức Chúa Trời.

148 Nhưng, ngày nay, nhóm vô đạo đã có những động thái tôn giáo, và người ấy đang cố gắng chứng minh mọi thứ một cách khoa học.

149 Và hãy để tôi nói điều này, như nó đến từ Trời, tôi tin rằng, với tấm lòng tôi. Không bao giờ có thời gian mà nó có thể được chứng minh. Bởi vì, nếu bạn có thể chứng minh Đức Chúa Trời, thì Ngài không còn được chấp nhận bởi đức tin nữa; nó là một bằng chứng. Chúng ta tin Chúa và những phép lạ của Ngài, bởi

đức tin. Chúng ta gọi những thứ mà không có, như thể chúng đã có, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy; cho dù nó là gì.

¹⁵⁰ Áp-ra-ham không thể chứng minh rằng dòng sữa của Sa-ra không cạn. Ông không thể chứng minh rằng—rằng các ống, và vân vân, được thụ thai. Họ, bà ấy có thể...Họ không thể chứng minh điều này. Họ không thể chứng minh có thể, bằng các thử nghiệm của dòng dõi, rằng chúng có khả năng sinh sản. Nhưng ông đã tin vào điều đó, dù thế nào đi nữa, và từ chối bất cứ điều gì trái ngược với nó, và gọi những thứ không có, như thể chúng đã có. Bởi vì, trong bức màn, hy vọng của Đức Chúa Trời đặt trên Lời Đức Chúa Trời, và gọi những thứ đó, khoa học hay không, “Lẽ thật, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Thế đấy.

¹⁵¹ Chúng ta tin. Bởi đức tin chúng ta nhận được nó. Nhưng, nếu người anh em, không tranh chấp với anh ấy, tôi không tin vào điều đó. Nhưng nếu người anh em chỉ đọc rằng Phao-lô bị ném đá đến chết như thế nào, và các vị thánh đứng bên ông và cầu nguyện cho đến khi sự sống trở lại trong ông. Làm thế nào mà Phao-lô đã giảng suốt đêm, vào một đêm nọ, và một người trẻ tuổi rơi từ trên gác xuống và tự chết; Phao-lô đặt thân mình lên trên người đó, và Linh sự sống trở lại trong người đó. Làm thế nào mà Ê-li đã làm cho đứa con của một người nữ sống lại sau khi nó đã chết, thậm chí tám trăm năm trước sự Đến của Đấng Christ. Chao ôi, ngay cả khi không có sự ban phước của Đức Thánh Linh, đã làm phép lạ khiến những người này sợ hãi khi tấn công với Đức Thánh Linh. Chao ôi, chao ôi! Thật đáng thương!

¹⁵² Tại sao? Đó là vì họ kiêu ngạo, và họ ghét anh em mình, vô cớ; thật như Giô-sép đã bị ghét, vô cớ. Anh em hiểu điều đó không? Chàng bị ghét. Không phải vì chàng đáng bị ghét; bởi vì, vô cớ. Họ không tin chàng. Chàng đang sống ở một lãnh vực khác.

¹⁵³ Và tôi nói điều này, bây giờ, vì thời gian của chúng ta đang ngắn lại. Tôi nói điều này với tất cả sự chân thật của tấm lòng. Họ ghét Hội thánh, ngày nay, mà có sự siêu nhiên. Đó là sự ghen tị. Đó là tật đố kỵ nhỏ mọn, và nó tồn tại giữa con người với nhau.

¹⁵⁴ Các môn đồ đã có nó. Họ đã rất xấu hổ về bản thân mình! Bởi vì, mười ngày trước đó, Đức Chúa Trời đã ban cho họ quyền năng chữa lành người đau, và đuổi quỷ, và khiến kẻ chết sống

lại. Và họ có một cậu bé bị động kinh trước họ, và đã thất bại. Và Chúa Jêsus, khi Ngài xuống núi, và chữa lành cậu bé. Và họ hỏi Ngài, “Tại sao chúng ta không thể?” Ngài không nói, “Ta—Ta lấy lại Quyền năng của mình.” Ngài phán, “Ta ban cho các người Quyền năng.” Tôi chỉ cho anh em nơi Ngài ban Nó cho Hội thánh, nhưng anh em không thể chỉ cho tôi nơi Ngài đã từng lấy Nó lại. Hiểu không? Chúa Jêsus đặt Lời long trọng của Ngài trên điều gì? “Bởi vì sự vô tín của các người.”

¹⁵⁵ Và sau đó, vài ngày sau, họ tìm thấy một người không thuộc lãnh vực giáo hội của họ. Ông đã nghe Chúa Jêsus tuyên bố những điều này, và ông đang hoàn thành công việc. Ông đang đuổi quỷ. Và Phi-e-rơ và Giăng đến để nói với người đó rằng ông phải thuộc nhóm của họ hoặc ông không thể làm điều này. “Anh sẽ phải đi theo chúng tôi và liên kết với chúng tôi. Chúng tôi là hội thánh, và anh phải làm điều đó!” Người ấy cho họ biết để tham dự vào công việc của riêng họ. Người ấy đã đến với nhau khá tốt mà không cần tham gia tổ chức của họ.

¹⁵⁶ Vì vậy, giống như những đứa trẻ nhỏ, yếu đuối, như chúng ta có ngày nay; ý tưởng của trẻ con, nhỏ bé, vị thành niên, chạy lại và nói, “Chúng tôi đã tìm thấy người ấy, và người ấy đang đuổi quỷ.” Và đó là gì? Họ ghen tị vì người ấy đã làm được điều mà họ không thể làm được. Họ đã có xác thịt. Đôi mắt của họ, sự hiểu biết của họ, giống như các anh em của Giô-sép, chưa được soi sáng, nên họ quay lại bàn tán về người ấy, và nói với Chúa Jêsus.

¹⁵⁷ Và Chúa Jêsus phán, “Hãy để mặc người ấy.” A-men. “Người ấy đang làm một công việc tốt. Người ấy đang làm những gì Ta đã ra lệnh cho các người làm, và các người không làm được điều đó.” “Đức Chúa Trời có thể làm cho những hòn đá này trở thành con cái của Áp-ra-ham.”

¹⁵⁸ Vì vậy bây giờ, hỏi các anh em Giám Lý, Báp-tít và Trưởng Lão yêu dấu của tôi, bởi vì anh em nghĩ rằng điều đó phải đến qua giáo hội của anh em, Đức Chúa Trời có thể trong số những kẻ cuồng tín thánh này khiến những hòn đá dấy lên cho Áp-ra-ham. Đúng thế. Ngài sẽ có người nào đó sẽ làm công việc của Ngài. Đúng thế. Với tất cả những thất bại và sai lầm ngớ ngẩn

của họ và điều gì hơn thế nữa, họ đã tạo ra, Y-sơ-ra-ên cũng đã làm điều tương tự, nhưng Dòng dõi công bình đó đang tiến tới.

159 Tôi rất vui vì tôi có thể nói rằng tôi là một trong số họ. Nhờ ơn Chúa, ngày nay, chúng ta là một trong số đó. Tôi rất vui vì điều đó, còn anh em? Lòng tôi hân hoan, lúc đầu năm mới này, để biết rằng Đức Chúa Trời, qua ân điển kỳ diệu của Ngài, đã ghi tên tôi vào Sách Sự Sống, để cho tôi hiểu rằng tôi được liên kết với những người bị ruồng bỏ của Ngài. Và, với các môn đồ, tôi có thể nói điều này, tôi coi đó là một đặc ân khi chịu sỉ nhục vì Danh Ngài. Vâng, thưa quý vị. Tôi rất vui vì tôi là một trong số họ.

160 Và bây giờ chúng ta bắt đầu ở đây với Giô-sép, trong buổi hầu việc tiếp theo, mà có thể là tối nay hoặc tối thứ Hai, một buổi, vì thời gian của chúng ta đã hết.

161 Nhưng tôi yêu Ngài. Anh em không yêu Ngài sao? Ngài tuyệt vời. Và tôi rất vui vì hôm nay tôi có thể chung tay với đoàn người dài bị coi thường và chối bỏ đó, và bị các giáo sĩ khắp vùng đất ghét bỏ. Họ đây này. Họ là người thấp hèn hơn. Đúng thế. Các giáo hội, nói về thế giới, về mặt giáo dục và xã hội, họ ở trên những người đó. Và chúng ta rất vui được khiêm nhường. Bởi vì, những ai chịu hạ mình, thì một ngày nào đó, Đức Chúa Trời sẽ đến lần thứ hai, trong sự Vinh hiển, để tôn cao Hội thánh của Ngài. Cho đến lúc đó, “Chúng ta hãy sốt sắng đấu tranh cho Đức tin đã từng được ban cho các thánh đồ.”

Chúng ta hãy cầu nguyện.

162 Bây giờ chúng ta cúi đầu, tôi chỉ tự hỏi nếu sẽ có một người sáng nay, hay nhiều, tôi hy vọng, mà chưa bao giờ chấp nhận Đấng Christ này, cùng các ơn phước lớn lao và quyền năng vĩ đại của Ngài. Và chúng ta đang tự hỏi, hôm nay, nếu các bạn đưa ra lựa chọn của mình hôm nay, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, chính là con. Và con khao khát được làm tôi tớ của Ngài, hết lòng, để dẫn đường cho số ít người bị khinh thường của Chúa. Bây giờ con hiểu rồi, lạy Chúa, đó không phải là điều thế gian nói đến; đó là những gì Kinh Thánh của Ngài nói đến. Đó không phải là những gì thế gian gọi con. Họ ghét con, như họ đã làm với Giô-sép. Họ ghét con, như họ đã làm với A-bên. Họ ghét con, như họ đã làm với Giăng. Họ ghét con, như họ đã làm với Đa-ni-ên. Họ ghét con,

như họ đã làm với Ê-xê-chi-ên, như Xa-cha-ri. Họ ghét con, như họ đã làm với Chúa Jêsus. Họ ghét con, như họ đã làm với các sứ đồ và những người theo Ngài, vô cố. Lạy Chúa, con cầu nguyện cho họ.”

¹⁶³ Anh em đã bao giờ nhận được một kinh nghiệm như thế, rằng anh em đã đi ra chưa? “Còn chúng ta là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, dâng của lễ thiêng liêng cho Đức Chúa Trời; nghĩa là, bông trái của môi miệng chúng ta, dâng lời ngợi khen Ngài.” Anh em có thể đứng giữa thế giới đầy rắc rối không? Anh em có thể đứng trước chủ của mình không? Anh em có thể đứng với sự khiêm nhường trong tấm lòng, với tình yêu trong trái tim của mình, cho những tội nhân của thế giới này, với Sự sống của Đấng Christ bên trong anh em, và làm chứng và ngợi khen sự vinh hiển của Đức Chúa Trời không? Nếu anh em chưa có trải nghiệm đó, tại sao không bắt đầu thế giới, đời sống, mọi thứ một lần nữa, ngày hôm nay, bằng cách giơ tay về phía Ngài và nói, “Lạy Chúa, bây giờ con chấp nhận điều đó, và muốn Ngài ban cho con phép báp-têm bằng Thánh Linh.”

¹⁶⁴ Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, Hội thánh nhỏ bé sáng nay đứng vững, chúng con biết, bị chọn, bị bắn vào, kẻ thù đã áp bức nó, bắn những mũi tên của nó. Và chúng con cầu nguyện cho linh hồn tội lỗi của họ, Chúa ôi. Họ không biết rằng họ bị mù mắt bởi vị thần của thế gian này.

¹⁶⁵ Hội thánh, nói chung, trên khắp thế giới; kẻ thù, những người sùng đạo, đã bắn mọi mũi tên vào họ. Nhưng bất chấp tất cả, cuộc phục hưng vĩ đại vẫn tiếp tục. Hàng ngàn con cái khiêm nhường, nghèo khổ, bị bỏ rơi đã tình cờ đến những nơi này, và nhìn thấy bàn tay kỳ diệu của Ngài, đã được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Và họ không còn thuộc về thế gian này nữa. Họ là khách hành hương và khách lạ. Họ không quan tâm đến thế gian, nhưng họ đang tìm kiếm một Thành phố sắp tới, nơi Người Xây dựng và Người Tạo ra là Đức Chúa Trời. Họ đã thấy quyền năng chữa lành của Ngài, để chữa lành người đau, những dấu hiệu và điều kỳ diệu của Ngài được thực hiện giữa dân sự của Ngài. Những điều tuyệt vời bị phá vỡ, bất chấp những nơi mà họ lên án nó và cố gắng kìm hãm nó. Những đầy tớ của Ngài di chuyển ngay vào và thiết lập

một cuộc phục hưng, và họ thu hút những người khiêm nhường vào Vương quốc của Đức Chúa Trời.

166 Ở giữa chúng con sáng nay, chúng con có đặc ân có những nhà truyền giáo này đang đi đến những vùng đất khác.

167 Người, đi vào Y-sơ-ra-ên. Ôi Chúa, nó đấy. Hãy tuôn đổ Thánh Linh của Ngài, với người ấy, Chúa ôi. Và cầu mong những điều vĩ đại sẽ được hoàn thành, và khiến những người Do Thái lang thang đáng thương đó quay trở lại. Xin cho họ nhận được Đức Thánh Linh, như tổ phụ của họ đã nhận được lúc ban đầu.

168 Đây là một anh em đi đến Cuba, đi đến những hải đảo. Ngài đã phán, “Cho đến tận cùng của trái đất.”

169 Điều gì đó đang lôi kéo, giằng xé tấm lòng của những người anh em này. Rời bỏ nhà cửa, những người thân yêu của họ, không quan tâm đến những thú vui và thời gian tốt đẹp của thế gian này, nhưng đi ra vào những vùng đất cằn cỗi nơi xa kia; dưới người chống đối, cố gắng ngăn chặn công việc. Nhưng cũng như con bò kéo cỗ xe vè, có khắc các điều răn trên nó, và hòm giao ước, họ để lại những đứa trẻ đang la hét của họ, và họ đi xuống con đường, thấp xuống, ca hát, đi xuống Tảng đá.

Chúng con cảm ơn Ngài vì mọi mục sư.

170 Chúng con thấy đang ngồi trong hội chúng của chúng con, Anh John, sáng nay, cũng ở ngoài nước Đức. Anh đã lớn lên, tội nghiệp làm sao. Kéo một toa xe nhỏ đi khắp đất nước, rao giảng Phúc âm. Cảm ơn Ngài vì anh ấy!

171 Và những thanh niên này, và những mục sư khác đang ngồi gần đó, và tất cả giáo dân. Khi con cầu xin, Cha ôi, vì tin rằng trong thời đại như thế này, nếu một người nam hay nữ không có Đấng Christ trong lòng, họ ắt đã giơ tay lên, chắc chắn, khi nhìn thấy tất cả bằng chứng của Phúc âm, rằng Ngài vẫn không hề thay đổi và Hội thánh của Ngài cũng vậy.

172 Con cảm ơn Ngài cho tất cả mọi người. Con cầu xin Ngài ban phước cho họ. Và chữa lành thân thể của họ nếu họ bị đau yếu, và ban cho họ những mong muốn trong lòng họ. Xin nhậm lời, Cha ôi, chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus.

173 Và với đầu chúng ta cúi đầu, chúng ta hãy suy gẫm trong giây lát. Chỉ ở trong lời cầu nguyện, một cách dịu dàng.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh Linh này,
Là Giảng Báp-tít, nhưng người đã chết như một con người;
Rồi đến Chúa Jê-sus, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã rao giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con người khỏi tội.

Rồi họ ném đá Ê-tiên, người đã rao giảng chống lại tội lỗi,
Họ, quá giận, họ ném đá vào đầu ông;
Nhưng người đã chết trong Thánh Linh, người đã lìa khỏi xác,
Và đã đi nhập cùng những người khác, đạo quân ban cho sự sống.

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giảng thiêng liêng,
Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được chiếu sáng;
Họ trộn lẫn máu của họ, giống như những nhà tiên tri ngày xưa, (Đó vẫn là Dòng dõi, bị bắt bớ.)

Để Lời thật của Đức Chúa Trời có thể được giảng rao chân thật.

Có những linh hồn dưới bàn thờ, đang khóc,
“Cho đến chừng nào?”
Để Chúa trừng phạt những kẻ đã làm sai trái;
Nhưng sẽ có nhiều người hơn sẽ cho đi huyết sự sống của mình
Cho Phúc Âm Thánh Linh này và dòng huyết đổ thấm của nó.

Cứ nhỏ huyết, vâng, nó đang nhỏ huyết,
Phúc Âm Thánh Linh này nó đang nhỏ huyết,
Huyết của những môn đồ đã chết vì Lẽ thật,
Phúc Âm Thánh Linh này đang nhỏ huyết.

174 [Anh Branham ngân nga *Nó Đang Nhỏ Huyết*—Bt.]

175 Ôi Chúa! Hãy đến, Chúa Jêsus ôi! Xin uốn nắn chúng con ngay bây giờ trong khi chúng con khiêm nhường trước mặt Ngài. Lấy đi tất cả sự lãnh đạm từ cuộc sống của chúng con, ra khỏi tấm lòng của chúng con, trong khi—sự êm dịu của Thánh Linh dường như khiến mắt chúng con rục rỡ. Đức Chúa Trời lấy Lời Ngài bây giờ và đang tưới tắm Nó. Chúng con rất vui vì Cha đã nhận lấy chúng con, Cha ôi, để trở thành những người mang Phúc âm.

176 Chúng con cầu nguyện cho mọi nhu cầu của hội thánh. Chúng con cầu nguyện cho vị mục sư yêu dấu của chúng con, Ôi Chúa; tôi tớ trung thành, không bao giờ mệt mỏi, luôn luôn sẵn sàng để đi. Xin nói với tấm lòng anh ấy, ngay hôm nay, và cho anh ấy biết rằng có một phần thưởng tuyệt vời đang chờ đợi ở đó cho những mục sư trung tín đó khi họ tụ họp ở phía bên kia với tất cả những người được cứu chuộc.

177 Xin ban phước cho các mục sư khác, các nhà truyền giáo, và các chi thể của Thân thể Đấng Christ, ở khắp mọi nơi. Xin tha thứ cho những thiếu sót của chúng con, Chúa ôi.

178 Và bây giờ, nếu lòng chúng con có nhu cầu, Chúa ôi, trong lúc Ngài hiện diện, chẳng phải Ngài sẽ ban phước cho chúng con sao? Nếu có bệnh tật ở giữa chúng con, Chúa ôi, ai đó có thể đến nhà thờ nhỏ bé hôm nay, và họ nhìn về phía kia và họ thấy Đồi Sọ, thấy ở đó có Dòng dãi thật. Nơi mà Sa-tan nghĩ rằng hẳn có thể tiêu diệt Nó bằng sự chết, nhưng Đức Chúa Trời đã khiến Nó sống lại. Thật không thể làm được điều đó! Đức Chúa Trời đã lập một lời hứa, và Đức Chúa Trời ở lại với lời hứa của Ngài. Và mọi lời hứa đều là thật. Ngài đã hứa với chúng con Sự sống Đời đời, và chúng con có Nó. Chúng con cảm thấy Nó. Có Điều gì đó trong chúng con, đang chuyển động, mà chúng con không thể giải thích được. Ôi Chúa! Giữa khó khăn, chúng con cảm thấy Điều gì đó cản trở ở nơi xa kia, “Cứ ngồi yên.” Bão tố có thể ập đến Dòng dãi, con tàu có thể làm rung chuyển thuyền nhỏ bé của chúng ta. Ngài sẽ vượt qua, chui xuống, vòng quanh, hoặc xuyên qua nó, theo một cách nào đó. Vì vậy chúng con đang đi ngược lại Lời, Chúa ôi.

¹⁷⁹ Con cầu nguyện bây giờ rằng nếu ai đó bị ốm trong buổi nhóm, thì Thánh Linh này, hiện đang ở trong tòa nhà, di chuyển xuống trong tình yêu tuyệt vời, nói, “Đứa con của Ta, đây là Ta. Ta là Cha, Đấng đã tạo ra con. Ta là Đấng Mà đã mang đến các—các yếu tố từ trái đất, đã hình thành nên con là con hiện nay. Satan đang cố xen vào công việc của Ta. Hãy nắm lấy lời hứa của Ta, hỡi con.”

¹⁸⁰ Và con dâng lên lời cầu nguyện bằng đức tin này, tin rằng Ngài ở đây. Xin để tay Ngài, Chúa ôi, vươn ra đến với mọi tấm lòng, và bệnh tật lìa xa dân sự. Ta quở trách ma quỷ; ma quỷ của sự áp bức, ma quỷ của sự sợ hãi, ma quỷ của tất cả các loại bệnh tật. Ngài đã phán, “Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ.” Trong sự hiệp nhất của hội thánh này, và Thánh Linh này sáng nay, chúng con đã loại bỏ mọi điều ác khỏi dân sự; rằng chúng con đi từ đây, trong sạch, bởi sự Hy sinh của Đức Chúa Jêsus, khi chúng con khiêm nhường chấp nhận Nó.

¹⁸¹ Phước cho chúng con trong các sự vận dụng xa hơn. Xin chúc phước cho chúng con trong bất cứ điều gì chúng con làm. Xin đi cùng các mục sư và với các nhà truyền bá phúc âm và với các nhà truyền giáo, đến nơi của họ, Chúa ôi. Xin ban cho ngày nào đó chúng con sẽ gặp nhau tại—tại dưới chân Ngài. Rồi chúng con sẽ đặt chiến tích của mình xuống. Chúa ôi, họ sẽ có đủ loại. Sẽ có người da trắng, người da vàng, người da đen. Tất cả cùng nhau, chúng con sẽ nói, “Chúa ôi, họ đây rồi.” Thật đó sẽ là ngày vui tươi biết bao! Chúng con hãy làm việc khi trời còn sáng, vì đêm đến không ai có thể làm việc được. Chúng con cầu xin những phước hạnh này trong—trong Danh yêu dấu của Con Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ...(Nó là gì?)
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin...

¹⁸² Bao nhiêu người có nhu cầu, và có thể tin ngay bây giờ? Anh em sẽ giơ tay lên, nói, “Bây giờ tôi tin nhận.”

Bây giờ tôi tin nhận, bây giờ tôi tin nhận,
Mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin nhận;

Bây giờ tôi tin nhận, bây giờ tôi tin nhận,
Mọi sự đều có thể được, bây giờ tôi tin nhận.

183 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu trong chốc lát. Cứ tiếp tục đi, chị ơi, đàn piano, nếu chị muốn. Các bạn tiếp nhận Ngài chứ?

184 Bạn nói, “Anh Branham, tôi đã bị ốm một thời gian. Có điều gì đó giống như tôi không thể vượt qua. Tôi đã được cầu nguyện cho, bởi các cá nhân.”

185 Tốt đấy anh, chị ơi, nhưng có bao giờ anh chị em nghĩ nó là cái gì không? Đó có phải là lời hứa nhỏ đã được ban cho anh chị em. “Mọi sự đều có thể được đối với người tin.”

186 Các bạn sẽ không ném điều đó vào ngay Đồi Sọ sáng nay chứ? Chỉ giữ phần cuối của nó ở đây, Thánh Linh ban cho nó các bạn. Ném nó ngay vào Đồi Sọ, và nói, “Mỏ neo của tôi ở đó. Bây giờ tôi nhận được, ngay bây giờ. Tất cả đã kết thúc, ngay bây giờ. Cho dù điều gì xảy ra, ngay bây giờ mỏ neo của tôi giữ trong bức màn, và tôi chỉ nhận được những gì tôi yêu cầu. Tôi biết tôi có nó. Lời Đức Chúa Trời đã nói như vậy. Và, lạ Chúa, giờ đây con đang trông đợi Ngài.” Có thể các bạn đã lo lắng, rắc rối về tài chính, bất kể đó là gì. Cho dù nó là gì đi nữa, hãy ném nó ngay trên Đồi Sọ.

Vì mọi sự—mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà
thôi.

187 Chỉ cần để nó ngấm vào, thực sự êm dịu. Nó chẳng tuyệt vời sao? Đây là thời gian hầu việc của tôi. Lời đã được gieo, anh em thấy đấy, bây giờ Đức Chúa Trời đang tưới Nó. Anh em không thể chỉ cảm thấy rằng làm tươi—...sự xoa dịu, tưới mới từ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, vừa giáng xuống, tưới mát Nó, phán, “Bây giờ, ở đây, hỡi con, Ta—Ta đến với Lời Ta. Ta tôn trọng Lời Ta. Ta trông nom Nó, cả ngày lẫn đêm, và Ta đang tưới Nó bây giờ trong lòng con. Con không thể chấp nhận Ta và tin Ta sao?”

Vì mọi sự (Điều gì?) đều có thể được, chỉ tin mà
thôi.

188 Chao ôi! Thật tuyệt vời! Thật tuyệt vời làm sao, chỉ để đâm thắm, để cảm nhận dòng nước đang chảy xuống trên những Hạt giống! Nó là gì? Hạt giống công bình, Nó đã được gieo vào lòng

bạn. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đó là Hạt Giống. Đó là Đức Thánh Linh. Dòng dõi mà Đức Chúa Trời đã hứa từ ban đầu. Anh em là Dòng dõi của Áp-ra-ham, bằng sự chết trong Đấng Christ, và mang lấy Dòng dõi của Áp-ra-ham và là người thừa kế theo lời hứa. Đức Thánh Linh đến từ Dòng dõi Áp-ra-ham, khiến anh chị em trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

189 Bây giờ, đó là Đức Thánh Linh tưới nước cho lời hứa mà anh em đã thực hiện cách đây không lâu, cho sự chữa lành của anh em, cho sự cứu rỗi của anh em, cho một bước đi tốt hơn, cho nỗi sợ hãi rời bỏ anh em, cho bất cứ điều gì anh em cần; cho cuộc hành trình xuống các hòn đảo, cho cuộc hành trình đó đến quê hương của Y-sơ-ra-ên; đến hội thánh của anh em, đến nơi của anh em, bất cứ nơi nào, đến nhà của anh em. Đó là Đức Thánh Linh nói, “Chính là Ta. Ta ở với người. Đi tiếp. Ta đang dẫn đường. Người, người chỉ cần tiếp tục di chuyển. Chính là Ta.”

Có Mật ong trong Đá dành cho anh;
 Để lại tội lỗi anh cho Huyết bao phủ,
 Có Mật ong trong Đá cho anh.

Mời chúng ta đứng lên.

Ồ, đi ra ngoài đường và đi ngang qua,
 Rao giảng Lời...(Anh em có điều gì muốn nói
 không?)

Nói với mọi anh em ngã xuống,
 Có Mật ong trong Đá dành cho anh.

Ồ, có Mật trong Đá, anh của tôi.
 Có Mật ong trong Đá dành cho anh;
 Để lại tội lỗi của anh cho Huyết bao phủ,
 Có Mật ong trong Đá dành cho anh.

190 Bây giờ, hãy nhìn xem, không muốn anh em rời đi. Tôi muốn anh em nhìn thấy ai đó đứng gần mình, bắt tay anh em, nói, “Chúa ban phước cho anh, thừa anh,” hoặc chị, bất kể đó là ai. Chỉ quay quanh lại. Đây là một đèn tạm nhỏ phi giáo phái cũ. Chúng ta chỉ đang trên hành trình của mình, những người đặc biệt. Được rồi.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
 Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
 (Ô thật diệu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Ô thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ tất cả mọi người nhìn về phía này bây giờ.

Tại—tại Danh Chúa Jêsus ta cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài,
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
 (Ô thật diệu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
 Hy vọng của đất và mừng vui...(...?...)

¹⁹¹ Bây giờ trong khi chúng ta cúi đầu trước Đức Chúa Jêsus. Thật là một năm hân hỉ lớn, một bữa tiệc lớn, một bữa tiệc ngũ tuần về Lời và những điều của Đức Chúa Trời, về Đức Thánh Linh của Ngài. Chúng ta muốn cầu xin những ơn phước của Chúa cho những người anh em truyền giáo của chúng ta, những người đang đi vào công trường thuộc linh này bây giờ, và Chúa tăng tốc cho họ đi thẳng. Chúng ta hứa với anh em; chúng ta sẽ cầu nguyện cho các bạn, anh, và chị em. Vợ của họ, những người thân yêu của họ, nghĩ những gì mà phụ nữ họ đang phải trải qua. Tôi biết, bởi chính vợ tôi.

¹⁹² Đến các mục sư ở đây, Anh Jackson, và—và tôi đoán Anh Beeler ở phía sau đó, và nhiều mục sư khác. Teddy ở phía sau đây, một mục sư trẻ. Nhiều người khác đang ở đây, chúng ta chỉ cầu nguyện Chúa ban phước. Một anh em trẻ ở đây, từ trong hội thánh của Đức Chúa Trời, mà chúng ta sẽ gặp chiều nay. Chúng ta

cầu nguyện các ơn phước trên anh ấy, nhà truyền bá phúc âm, tôi tin là như vậy. Phải không, thưa anh? Tên anh là gì? [Anh trai nói, “Morgan.”—Bt.] Anh Morg-...[“Morgan.”] Morgan, Anh Morgan. Thật sung sướng khi có tất cả họ ở đây!

¹⁹³ Và, bây giờ, trong khi chúng ta cúi đầu trước Ngài, và nhìn xem. Có một người anh em khiêm tốn đang đứng ở phía sau tòa nhà. Anh ấy kéo một toa xe nhỏ, tôi hiểu, đi khắp đất nước. Nhiều người trong số họ biết anh ấy như “Tiên tri John.” Chúng ta gọi anh ấy là “Anh John,” quanh đây. Tôi luôn dành sự tôn trọng cho con người đó. Nhưng, hôm nọ tôi lên thăm một số người bạn của tôi, đó là anh...Chị Jimmy O’Neal, ở trên Sellersburg. Đó là con rể của Anh và Chị Green. Họ có mặt sáng nay. Và Anh John đã ở trong nhà của họ, và họ nói với tôi rằng anh ấy là một quý ông Cơ-đốc nhân thực sự. Và họ cho tôi biết đời sống của anh ấy, về những gì anh ấy đã nói với họ, và cách anh ấy vượt qua những thử thách cam go. Và anh ấy đã có một chặng đường khó khăn. Và chúng ta sẽ mời anh ấy, sáng nay, nếu anh ấy sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm này không, và cầu xin ơn phước của anh từ Đức Chúa Trời, ở trên hội chúng này. Anh sẽ làm điều đó cho chúng ta chứ, Anh Johnny? Khi tất cả anh chị em cúi đầu. Và, Anh John, mời anh kết thúc buổi nhóm trong sự cầu nguyện. 🐦

GIÓ-SÉP GẶP CÁC ANH NGƯỜI VIE56-1230

(Joseph Meeting His Brethren)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 30 tháng Mười hai, năm 1956, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org